

รายงานการวิจัย

การพัฒนาระบบบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคม
ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

The System Development Administration of Academic Services
for Society of Faculty of Science and Technology

ยุทธนา ตอสกุล

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
ปีงบประมาณ 2566
พฤษภาคม 2567

รายงานการวิจัย

การพัฒนาระบบบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคม
ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

The System Development Administration of Academic Services
for Society of Faculty of Science and Technology

นายยุทธนา ตอสกุล
ศูนย์วิทยาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
ประจำปีงบประมาณ 2566
พฤษภาคม พ.ศ. 2567
“ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา”

ชื่อเรื่องวิจัย	การพัฒนาระบบบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
ชื่อผู้วิจัย	นายยุทธนา ตอสกุล
หน่วยงาน	ศูนย์วิทยาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
ปีที่ทำวิจัยเสร็จ	2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทำการศึกษาสภาพและการพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งเปรียบเทียบความพึงพอใจก่อนและหลังการพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจุบันคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้ปรับเปลี่ยนการบริหารงานเป็นการบริหารงานระดับ หลักสูตรตามประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ลงวันที่ 11 กันยายน 2559 และได้มีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรขึ้นมาใหม่ ปัจจุบันคณะฯ มีทั้งหมด 25 หลักสูตร ประกอบด้วยระดับปริญญาตรี 24 หลักสูตร ปริญญาโทและปริญญาเอก 4 หลักสูตร มีบุคลากรสายวิชาการจำนวน 144 คน มีสายสนับสนุนจำนวน 51 คน

จากการสำรวจด้วยแบบสอบถามจากอาจารย์ และบุคลากรสายสนับสนุน ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 45 คน แบ่งเป็นเพศชาย 9 คน (ร้อยละ 16.7) เพศหญิง 45 คน (ร้อยละ 83.3) ผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุอยู่ในช่วงเฉลี่ย 31-40 ปี จำนวน 34 คน (ร้อยละ 63.0) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก จำนวน 30 คน (ร้อยละ 55.6) ประเภทบุคลากร สายวิชาการ จำนวน 50 คน (ร้อยละ 92.59)

การพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นำปัญหาอุปสรรคมากำหนดประเด็นในการสนทนากลุ่มเพื่อสร้างแนวทาง การบริหารจัดการ จำนวน 9 ประเด็น พร้อมด้วยแนวทางการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคม ยุทธศาสตร์ที่ 3 และยุทธศาสตร์ที่ 5 โดยผลการวิเคราะห์การพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการการบริการสามารถสรุปได้แนวทางการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยใช้วงจรคุณภาพ PDCA

ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาระบบการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นในภาพรวมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.50$) และเมื่อพิจารณาความเห็นด้วยในรายปัจจัยพบว่า รายการที่มีความเห็นด้วยและมีค่าเฉลี่ยสูง คือ ด้านบุคลากร ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.72$) ส่วนความคิดเห็นต่ำสุด คือ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและ ระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$) ผลการวิเคราะห์พบว่า การเปรียบเทียบความพึงพอใจก่อนและหลังการพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีช่วงเดือนตุลาคม 2564-กันยายน 2565 และหลังจากดำเนินการตามแนวทางการพัฒนาในปีงบประมาณ 2565-2566 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

Research Title	The System Development Administration of Academic Services for Society of Faculty of Science and Technology
Researcher	Mr. Yutthana Torsakul
Institute	The Development services of Clinical Technology Science Center Nakhon Ratchasima Rajabhat University
Year	2024

Abstract

This research aims to study the development of the management of academic services to society of the Faculty of Science and Technology, as well as to compare satisfaction before and after the development of administrative policies of the faculty of science and technology.

The study found that the Faculty of Science and Technology has been adjusted to an administrative level. The course was announced by the Royal Metropolitan University and has been upgraded and re-developed. The Faculty currently has a total of 25 courses, consisting of 24 bachelor's degrees, 4 master's and 4 doctoral courses. There are 144 academic staff, 51 support lines.

From the survey conducted by questionnaires from professors and supporting staff of the Faculty of Science and Technology, total of 45 people were surveyed, divided into 9 males (20%) and 45 females (80%). The respondents' ages range from 31-40 years old on average, totaling 34 people (63%). The majority of respondents have completed a doctoral degree, totaling 30 people (56%). The type of staff is academic, totaling 50 people (92.59%).

Development of the Faculty of Science and Technology's Academic Social Services Management Strategy has led to many obstacles, which have led to the establishment of a mixed dialogue on the nine administrative issues, along with the 3rd and 5th strategies. The results of the analysis of the development of the faculty of science and technology can be summarized, using the PDCA quality cycle.

Factors influencing the development of the management system of academic services to the society of the Faculty of Science and Technology. The respondents had the most overall opinion ($\bar{X} = 4.50$). and when considering the agreement in the list of factors found that the highest average opinion items were the staff segment. Most level ($\bar{X} = 4.72$). and the lowest opinion segment was the information technology segment. Very level ($\bar{X} = 4.35$). The results of the analysis found that comparisons of satisfaction before and after the period October 2564-September 2565 and after implementation of the development guidelines in the budget year approximately 2565-2566 did not differ statistically significantly at the level 0.05.

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยครั้งนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาและความช่วยเหลือเป็น อย่างมากในการให้คำปรึกษา คำแนะนำ เกี่ยวกับการวิจัย ตลอดจนการตรวจและการแก้ไข จุดบกพร่องต่าง ๆ จากผู้บริหาร อาจารย์ บุคลากร คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ผู้วิจัยขอกราบ ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบคุณ ศูนย์วิทยาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา ซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัดของผู้ทำวิจัย ผู้บริหารหน่วยงานที่เล็งเห็นถึงความสำคัญ ในการทำวิจัยในรูปแบบ R2R เพื่อพัฒนาองค์กร ที่มงานจากสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัย ราชภัฏนครราชสีมา ที่ชี้แนะแนวทาง เพื่อนร่วมงานที่ให้อำลัใจจนงานสำเร็จลุล่วง

สุดท้ายหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลงานนี้คงเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ประโยชน์ของคณะและ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา การวิจัยครั้งนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา ปีงบประมาณ 2566

นายยุทธนา ตอสกุล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพ	ช
 บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
ขอบเขตของโครงการวิจัย	3
กรอบแนวคิดการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
 บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
ประวัติความเป็นมาของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.....	6
แผนยุทธศาสตร์คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566–2570)..	11
การบริการวิชาการแก่สังคม.....	14
การบริหารจัดการ.....	17
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ.....	19
วิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	22
 บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	26
ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพการพัฒนาระบบการบริหารจัดการการบริการวิชาการ	
แก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.....	26
ขั้นตอนที่ 2 พัฒนาแนวทางการบริหารจัดการ การบริหารจัดการการบริการวิชาการ	
แก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.....	27
ขั้นตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความพึงพอใจก่อนและหลังการพัฒนาแนวทาง	
การบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์	
และเทคโนโลยี.....	28

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์.....	30
ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพการพัฒนาระบบการบริหารจัดการการบริการวิชาการ	
แก้สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.....	30
ขั้นตอนที่ 2 พัฒนาแนวทางการบริหารจัดการ การบริหารจัดการการบริการวิชาการ	
แก้สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.....	35
ขั้นตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความพึงพอใจก่อนและหลังการพัฒนาแนวทาง	
การบริหารจัดการการบริการวิชาการแก้สังคมของคณะวิทยาศาสตร์	
และเทคโนโลยี.....	40
บทที่ 5 สรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	53
สรุปผลการวิจัย	53
อภิปรายผล	56
ข้อเสนอแนะ	58
บรรณานุกรม	59
ภาคผนวก	61
ประวัติผู้วิจัย.....	69

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านข้อมูลทั่วไป.....	40
4.2 ข้อมูลศักยภาพในการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านบุคลากร.....	42
4.3 ข้อมูลศักยภาพในการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านหลักสูตร.....	43
4.4 ข้อมูลศักยภาพในการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ.....	44
4.5 ข้อมูลศักยภาพในการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านการบริหารจัดการ.....	45
4.6 ข้อมูลศักยภาพในการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านภูมิปัญญา ความรู้ความสามารถ.....	46
4.7 ข้อมูลศักยภาพในการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านลูกค้าหรือผู้ใช้บริการ.....	47
4.8 ข้อมูลศักยภาพในการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านการเงิน.....	48
4.9 ข้อมูลศักยภาพในการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ.....	49
4.10 ข้อมูลศักยภาพในการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านชุมชนหรือองค์กรเป้าหมาย.....	50
4.11 ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาระบบการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคม ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.....	51
4.12 เปรียบเทียบความพึงพอใจก่อนและหลังการพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการ การบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.....	52

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 กรอบแนวความคิด.....	3
2.1 แผนยุทธศาสตร์คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.....	12
2.2 กรอบความพึงพอใจและความไม่พึงพอใจของผู้รับบริการ.....	20
4.1 โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.....	33
4.2 โครงสร้างหน้าที่ของงานบริการวิชาการแก่สังคมคณะวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี.....	38
4.3 แนวทางการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.....	39

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562 มาตรา 26 กำหนดมาตรฐาน สถาบันอุดมศึกษา มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้ การจัดการศึกษา การวิจัยและการสร้างนวัตกรรม การบริการวิชาการ แก่สังคม การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม และหน้าที่และอำนาจอื่นตามกฎหมายกำหนด การดำเนินการต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ และแผนด้านการอุดมศึกษา และสนองต่อ ความจำเป็นและความต้องการของประเทศในด้านต่างๆ การส่งเสริมให้เกิดผู้ประกอบการรายใหม่ ให้แก่ประเทศ การพัฒนากำลังคนของประเทศ และการจัดการศึกษาตลอดชีวิต เพื่อให้ประเทศไทย พัฒนาไปสู่ประเทศที่มีความก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และมีพลเมืองที่มีคุณภาพ มาตรา 40 สถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่ในการให้บริการวิชาการ ให้คำปรึกษาทางวิชาการ และถ่ายทอดองค์ ความรู้ที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอน การวิจัยและสร้างนวัตกรรมแก่ภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชน และสังคม เพื่อนำความรู้ไปใช้ประโยชน์และส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต สถาบันอุดมศึกษาใน ฐานะที่เป็นที่พึ่งทางวิชาการของชุมชนและสังคม ต้องร่วมเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนในการพัฒนาพื้นที่ ที่ใกล้เคียงกับที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษานั้น หรือพื้นที่อื่นตามที่สถาบันอุดมศึกษาเห็นสมควร สถาบันอุดมศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆ กับสังคม เพื่อสร้างเสริม จิตสาธารณะในการนำความรู้และประสบการณ์มาใช้เพื่อสร้างประโยชน์แก่ส่วนร่วม (พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562 : 7 - 11)

การดำเนินงานด้านการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ปัจจุบันมีการ แต่งตั้งคณะกรรมการระดับคณะ ทำหน้าที่ ขับเคลื่อนงานวิจัยและบริการวิชาการประกอบด้วย คณบดีรองคณบดี ตัวแทน อาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน ปฏิบัติหน้าที่ด้านการส่งเสริมและ พัฒนางานวิจัยและงานบริการวิชาการ พิจารณาทุนสนับสนุนงานวิจัยของอาจารย์และนักศึกษา ส่งเสริมการนำองค์ความรู้จากการวิจัยถ่ายทอดสู่ผู้ใช้ประโยชน์และงานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย เป็นไปตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการวิจัยสู่ความเป็นเลิศ บังเกิดผลดีต่อคณะวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี และมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ต่อไป

แผนยุทธศาสตร์คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา (พ.ศ.2566-2570) ใช้เป็นแผนกำหนดทิศทางการ พัฒนาคณะในช่วง 5 ปีข้างหน้า ซึ่งสืบเนื่องจาก แผนกลยุทธ์ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา (พ.ศ. พ.ศ.2566-2570) และแผน ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561- 2580) และประกอบกับ สถานการณ์หรือบริบททั้งภายในและภายนอกที่เปลี่ยนแปลงไป รวมถึงนโยบายของรัฐบาล และ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติและแผนอุดมศึกษา ระยะยาว และยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการบริการวิชาการแก่สังคม คือการบริการทางวิชาการ ถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีนวัตกรรม น้อมนำแนว พระราชดำริและ ทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ยุทธศาสตร์ที่ 3 บูรณาการงานบริการวิชาการอย่างมีส่วนร่วม กำหนด

ทิศทางการพัฒนา เป็น 3 ข้อ คือ 1. จัดทำแผนบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ชุมชน หรือ สังคมตามจุดเน้น จุดเด่นของมหาวิทยาลัยตามศาสตร์พระราชา หรือตามแนวพระราชดำริ และ แผนการนำไปใช้ประโยชน์ 2. พัฒนาระบบและกลไกการบริหารงานบริการวิชาการอย่างมีส่วนร่วม ให้มีประสิทธิภาพตามแผนเสริมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ที่สอดคล้องกับบริบท ปัญหา และความต้องการของท้องถิ่น ชุมชน หรือสังคมตามจุดเน้น จุดเด่นของมหาวิทยาลัย ตามศาสตร์พระราชา หรือตามแนวพระราชดำริ 3. พัฒนาชุมชนเป้าหมายอย่างต่อเนื่องตามแผนเสริมสร้างความสัมพันธ์ กับชุมชน (แผนยุทธศาสตร์คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา พ.ศ. 2566-2570 : 38 - 39)

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีการดำเนินโครงการบริการวิชาการแก่สังคม ในหลากหลายกิจกรรมยกตัวอย่าง เช่น งานบริการวิชาการของศูนย์วิทยาศาสตร์ ในการดำเนิน โครงการบริการให้คำปรึกษาและข้อมูลเทคโนโลยี เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ของชุมชน โดยดำเนิน กิจกรรมเพื่อลดรายจ่าย สร้างรายได้ให้กับครอบครัว โดยมีผู้นำชุมชนหรือแกนนำชุมชนร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมกำหนดแนวทางการดำเนินงาน และเรียนรู้การแก้ปัญหาาร่วมกัน ซึ่งกิจกรรมที่ ดำเนินการใน แต่ละชุมชนแตกต่างกันไปตามความต้องการ และความพร้อมของชุมชนเป้าหมายที่ ร่วมดำเนินการโครงการ เช่น การผลิตของใช้ที่จำเป็น ในครัวเรือน ได้แก่ น้ำยาล้างจาน น้ำยาซักผ้า น้ำยาปรับ ผ้านุ่ม สบู่เหลว การแปรรูปสมุนไพร เพื่อใช้เองและจำหน่ายแก่ผู้สนใจ เป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และเพิ่มรายได้ให้กับครอบครัว และยังรวมกลุ่มเพื่อขอสนับสนุน จากแหล่งทุน หรือหน่วยงานภายนอกให้เข้าร่วมดำเนินการพัฒนาชุมชนในด้านต่างๆ ตามความต้องการ ทำให้ ชุมชนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นสามารถพึ่งพาตนเองได้ตามศักยภาพ

ผู้วิจัยปฏิบัติงานในตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป/หัวหน้างานบริการการศึกษา ดูแล งานบริการชุมชนของศูนย์วิทยาศาสตร์ และเป็นคณะกรรมการฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ คณะ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตั้งแต่ปี 2556 จนถึงปัจจุบัน

จากผลการให้บริการวิชาการแก่สังคมที่ผ่านมาผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาสภาพการบริหาร จัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และเพื่อสร้างแนวทางการ บริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคม โดยคาดหวังว่า ผลการศึกษาจะสามารถนำไปพัฒนา คุณภาพการบริหารจัดการด้านการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการพัฒนาระบบการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
2. เพื่อพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี
3. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจก่อนและหลังการพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการการ บริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

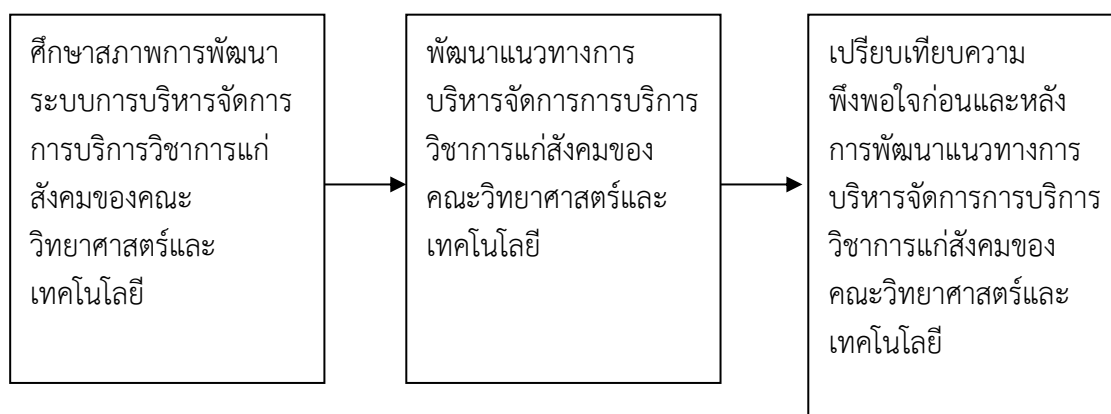
ขอบเขตของโครงการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา คือขอบเขตด้านบูรณาการงานบริการวิชาการอย่างมีส่วนร่วม ยุทธศาสตร์ที่ 3 ตามคู่มือแผนยุทธศาสตร์คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566–2570) จำนวน 3 ประเด็น ได้แก่ 1. การจัดทำแผนบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ชุมชน หรือสังคมตามจุดเน้น จุดเด่นของมหาวิทยาลัยตามศาสตร์พระราชา หรือตามแนวพระราชดำริ และแผนการนำไปใช้ประโยชน์ 2. พัฒนาระบบและกลไกการบริหารงานบริการวิชาการอย่างมีส่วนร่วม ให้มีประสิทธิภาพตามแผนเสริมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ที่สอดคล้องกับบริบท ปัญหา และความต้องการของท้องถิ่น ชุมชน หรือสังคมตามจุดเน้น จุดเด่นของมหาวิทยาลัย ตามศาสตร์พระราชา หรือตามแนวพระราชดำริ 3. พัฒนาชุมชนเป้าหมายอย่างต่อเนื่องตามแผนเสริมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน

2. ขอบเขตด้านพื้นที่ พื้นที่บริการวิชาการคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตำบลชุมพวง อำเภอชุมพวง และตำบลหนองค่าย อำเภอประทาย จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งเป็นเขตให้บริการวิชาการ ของอาจารย์ และบุคลากรสายสนับสนุน คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

3. ขอบเขตด้านประชากร คือ อาจารย์ และบุคลากรสายสนับสนุน ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ที่ปฏิบัติงานในคณะและศูนย์วิทยาศาสตร์ ที่มีพันธกิจใน การให้บริการวิชาการแก่สังคม ประจำปีการศึกษา 2566 จำนวน 195 คน

กรอบแนวความคิด (Conceptual Framework) ของโครงการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวความคิด

การวิจัยเรื่องการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ผู้วิจัยใช้แนวคิดการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะ ตามยุทธศาสตร์การให้บริการวิชาการแก่สังคม มากำหนดเป็นตัวแปรตาม จำนวน 3 ประเด็น ได้แก่ 1. การจัดทำแผนบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ชุมชน หรือสังคมตามจุดเน้น จุดเด่นของมหาวิทยาลัย

ตามศาสตร์พระราชา หรือตามแนวพระราชดำริ และแผนการนำไปใช้ประโยชน์ 2. พัฒนาระบบและกลไกการบริหารงานบริการวิชาการอย่างมีส่วนร่วมให้มีประสิทธิภาพตามแผนเสริมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ที่สอดคล้องกับบริบท ปัญหา และความต้องการของท้องถิ่น ชุมชน หรือสังคมตามจุดเน้น จุดเด่นของมหาวิทยาลัย ตามศาสตร์พระราชา หรือตามแนวพระราชดำริ 3. พัฒนาชุมชนเป้าหมายอย่างต่อเนื่องตามแผนเสริมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน

การบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ดำเนินตามขอบเขตด้านบูรณาการงานบริการวิชาการอย่างมีส่วนร่วม ยุทธศาสตร์ที่ 3 ตามคู่มือแผนยุทธศาสตร์คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566–2570) ที่กำหนดให้การบริการวิชาการแก่สังคมเป็นหนึ่งในภารกิจหลักของคณะ คณะพึงบริการทางวิชาการแก่ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ในรูปแบบต่างๆ ตามความถนัดและในด้านที่สถาบันมีความเชี่ยวชาญ การให้บริการทางวิชาการอาจให้เปล่าโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายหรืออาจคิดค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสม โดยให้บริการทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน หน่วยงานอิสระ หน่วยงานสาธารณะ ชุมชน และสังคมโดยกว้าง รูปแบบการให้บริการทางวิชาการมีความหลากหลาย เช่น การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ทรัพยากรของคณะหรือสถาบัน เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการให้คำปรึกษาให้การอบรม จัดประชุมหรือสัมมนาวิชาการ ทำงานวิจัยเพื่อตอบคำถามต่างๆ หรือเพื่อชี้แนะ สังคม การให้บริการทางวิชาการนอกจากเป็นการทำประโยชน์ให้สังคมแล้ว คณะยังได้รับประโยชน์ในด้านต่างๆ คือเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน อันจะนำมาสู่การพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการทำงาน มีการบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ทางด้านการจัดการเรียนการสอน การวิจัย และการบูรณาการ การบริการวิชาการ พัฒนาตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์และการเข้าสู่ตำแหน่งที่สูงขึ้นของบุคลากรสายสนับสนุน สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่างๆ ซึ่งเป็นแหล่งงานของนักศึกษา และเป็นการสร้างรายได้ของคณะจากการให้บริการ ทางวิชาการด้วย ซึ่งเกณฑ์มาตรฐานการให้บริการวิชาการ ตามคู่มือแผนยุทธศาสตร์คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566–2570) มี 3 ประเด็น ได้แก่ 1. การจัดทำแผนบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ชุมชน หรือสังคมตามจุดเน้น จุดเด่นของมหาวิทยาลัยตามศาสตร์พระราชา หรือตามแนวพระราชดำริ และแผนการนำไปใช้ประโยชน์ 2. พัฒนาระบบและกลไกการบริหารงานบริการวิชาการอย่างมีส่วนร่วมให้มีประสิทธิภาพตามแผนเสริมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ที่สอดคล้องกับบริบท ปัญหา และความต้องการของท้องถิ่น ชุมชน หรือสังคมตามจุดเน้น จุดเด่นของมหาวิทยาลัย ตามศาสตร์พระราชา หรือตามแนวพระราชดำริ 3. พัฒนาชุมชนเป้าหมายอย่างต่อเนื่องตามแผนเสริมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. บริการทางวิชาการ หมายถึง กิจกรรมหรือโครงการทางวิชาการเพื่อให้บริการวิชาการแก่ชุมชน โดยเป็นกิจกรรมหรือโครงการที่ช่วยพัฒนาหรือช่วยเหลือชุมชน ในรูปแบบของกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาหรือช่วยเหลือชุมชน อันก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการแก่ชุมชน โดยอาศัยความรู้และความสามารถทางวิชาการ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตลอดจนการสร้าง

หรือเสริมประสบการณ์ในการประยุกต์วิชาการให้เหมาะสมกับองค์ความรู้ภายในศูนย์วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

2. ประเภทของการให้บริการวิชาการ หมายถึง รูปแบบหรือวิธีการ การให้บริการเชิงวิชาการ ในลักษณะต่าง ๆ เช่น การฝึกอบรม สัมมนา การค้นคว้า การทำวิจัย การสำรวจ ตรวจสอบ การประดิษฐ์คิดค้น การให้คำปรึกษาทางวิชาการ และการแนะนำทางวิชาชีพ เป็นต้น มีทั้งการบริการ วิชาการแบบให้เปล่า และการบริการวิชาการแบบคิดค่าใช้จ่าย

3. การบริการวิชาการแก่สังคม หมายถึง โดยเป็นกิจกรรมหรือโครงการที่ช่วยพัฒนาหรือ ช่วยเหลือชุมชน ในรูปแบบของกิจกรรมหรือ โครงการต่าง ๆ มีทั้งการบริการวิชาการแบบให้เปล่า และการบริการวิชาการแบบคิดค่าใช้จ่าย โดยการร่วมมือของชุมชนสนับสนุนให้เกิดเครือข่ายของ ภาคประชาชน หรือหน่วยงานอื่นๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน โดยศูนย์วิทยาศาสตร์ สามารถนำเอาองค์ ความรู้ที่เกิดจากการวิจัยและพัฒนาในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มาประยุกต์ใช้เพื่อช่วย แก้ปัญหา ในประเด็นความต้องการของชุมชนนั้นๆ อันจะทำให้เกิดการพัฒนา เพื่อการพึ่งพาตนเอง ของชุมชนได้อย่างยั่งยืนต่อไป

4. รูปแบบ หมายถึง วิธีการจัดบริการวิชาการแก่สังคม โดยการสังเคราะห์จากระบบการจัด การศึกษา ซึ่งประกอบด้วยบริการวิชาการ เนื้อหาสาระของการบริการวิชาการ วิธีการให้บริการ นวัตกรรมที่ใช้ และการจัดระบบบริหารงาน

5. แนวทาง หมายถึง ทางปฏิบัติที่วางไว้เป็นแนว

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาระบบบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ทำการศึกษาและรวบรวมข้อมูลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งเป็น 7 ข้อ ดังนี้

1. ประวัติความเป็นมาของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
2. แผนยุทธศาสตร์คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566–2570)
3. การบริการวิชาการแก่สังคม
4. การบริหารจัดการ
5. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ประวัติความเป็นมาของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ยุทธศาสตร์คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (พ.ศ.2566-2570) จะใช้เป็นแผนกำหนดทิศทางการพัฒนาคณะในช่วง 5 ปีข้างหน้า ซึ่งสืบเนื่องจากแผนกลยุทธ์ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา (พ.ศ. พ.ศ.2566-2570) และแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561- 2580) และประกอบกับสถานการณ์หรือบริบททั้งภายในและภายนอกที่เปลี่ยนแปลงไป รวมถึงนโยบาย ของรัฐบาล และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติและ แผนอุดมศึกษาระยะยาว คณะจึงต้องมีการทบทวนยุทธศาสตร์คณะ ฉบับเดิมให้สอดคล้องกับบริบทและ นโยบาย โดยยึดถือแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นหลัก

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา เริ่มก่อตั้งเมื่อมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติวิทยาลัยครูพุทธศักราช 2518 ในวันที่ 29 สิงหาคม 2518 ทำให้วิทยาลัยครูนครราชสีมาได้รับการยกฐานะเป็นสถาบันอุดมศึกษา และมีการแบ่งส่วนราชการเป็น 4 ส่วน คือ สำนักงานอธิการ คณะวิชาครุศาสตร์ คณะวิชามนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์และคณะวิชาวิทยาศาสตร์ แต่การผลิตกำลังคนยังคงผลิตเฉพาะสาขาการศึกษา ต่อมาได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะวิชาวิทยาศาสตร์ได้เปิดสอนคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีวิชาด้านวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์หลายโปรแกรมวิชา เช่น โปรแกรมวิชาคอมพิวเตอร์ โปรแกรมวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ โปรแกรมวิชาเคมีปฏิบัติ โปรแกรมวิชาเคมี โปรแกรมวิชา ฟิสิกส์ศาสตร์ โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีการเกษตร โปรแกรมวิชาส่งเสริมและสื่อสารการเกษตร โปรแกรมวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป เป็นต้น

เมื่อมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ ในวันที่ 25 มกราคม 2538 วิทยาลัยครูนครราชสีมา เปลี่ยนเป็นสถาบันราชภัฏนครราชสีมา คณะวิชาวิทยาศาสตร์เปลี่ยนชื่อเป็นคณะ

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีภาควิชา และโปรแกรมวิชาในสังกัด 9 ภาควิชา และ 1 โปรแกรมวิชา ได้แก่

1. ภาควิชาเกษตรศาสตร์
2. ภาควิชาคณิตศาสตร์และสถิติ
3. ภาควิชาเคมี
4. ภาควิชาชีววิทยา
5. ภาควิชาฟิสิกส์และวิทยาศาสตร์ทั่วไป
6. ภาควิชาคหกรรมศาสตร์
7. ภาควิชาคอมพิวเตอร์การศึกษา
8. ภาควิชาหัตถศึกษาและอุตสาหกรรมศิลป์
9. ภาควิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ
10. โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม

ในปลายปีการศึกษา 2541 ได้มีพระราชบัญญัติการแบ่งส่วนราชการของสถาบันราชภัฏฉบับใหม่ แต่ละคณะไม่มีภาควิชา ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการบริการวิชาการของคณะจากแบบมีภาควิชา เป็นการบริหารแบบโปรแกรมวิชา จึงได้มีการแต่งตั้งกรรมการบริหารคณะกรรมการบริหารโปรแกรมวิชา ชุดแรกตามคำสั่งสถาบันราชภัฏนครราชสีมา 452/2542 ลงวันที่ 19 พฤษภาคม 2542 มีคณะกรรมการ โปรแกรมวิชาทั้งหมด 25 ชุด หลังจากนั้นได้มีคำสั่งเพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลงตามวาระของคณะกรรมการ ต่อมาได้มีการรวมคณะกรรมการของบางโปรแกรมวิชาเข้าเป็นชุดเดียวกัน ตามคำสั่งสถาบันราชภัฏ นครราชสีมา 760/2544 ลงวันที่ 18 พฤษภาคม 2544 ทำให้มีคณะกรรมการโปรแกรมวิชา 15 ชุด ได้แก่

1. คณะกรรมการโปรแกรมวิชาคณิตศาสตร์และสถิติประยุกต์
2. คณะกรรมการโปรแกรมวิชาเคมีและเคมีปฏิบัติ
3. คณะกรรมการโปรแกรมวิชาชีววิทยาและชีววิทยาประยุกต์
4. คณะกรรมการโปรแกรมวิชาฟิสิกส์และวิทยาศาสตร์ทั่วไป
5. คณะกรรมการโปรแกรมวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์และคอมพิวเตอร์ศึกษา
6. คณะกรรมการโปรแกรมวิชาคหกรรมศาสตร์
7. คณะกรรมการโปรแกรมวิชาสุขศึกษา
8. คณะกรรมการโปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม
9. คณะกรรมการโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์

10. คณะกรรมการโปรแกรมวิชาเทคโนโลยีการเกษตรและเกษตรกรรม
11. คณะกรรมการโปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร
12. คณะกรรมการโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมศิลป์
13. คณะกรรมการโปรแกรมวิชาก่อสร้างและเทคโนโลยีอุตสาหกรรม (ก่อสร้าง)
14. คณะกรรมการโปรแกรมวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมและเซรามิกส์
15. คณะกรรมการโปรแกรมวิชาอิเล็กทรอนิกส์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม (อิเล็กทรอนิกส์)

ระยะต่อมาในเดือนกรกฎาคม 2545 สถาบันได้อนุมัติให้มีโครงการจัดตั้งคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและได้แยกโปรแกรมวิชาในกลุ่มวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและวิศวกรรม 4 โปรแกรมวิชา จึงมีคณะกรรมการโปรแกรมวิชาทั้งหมด 11 ชุด ได้แก่

1. คณะกรรมการโปรแกรมวิชาคณิตศาสตร์และสถิติประยุกต์
2. คณะกรรมการโปรแกรมวิชาเคมีและเคมีปฏิบัติ
3. คณะกรรมการโปรแกรมวิชาชีววิทยาและชีววิทยาประยุกต์
4. คณะกรรมการโปรแกรมวิชาฟิสิกส์และวิทยาศาสตร์ทั่วไป
5. คณะกรรมการโปรแกรมวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์และคอมพิวเตอร์ศึกษา
6. คณะกรรมการโปรแกรมวิชาคหกรรมศาสตร์
7. คณะกรรมการโปรแกรมวิชาสุขศึกษา
8. คณะกรรมการโปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม
9. คณะกรรมการโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์
10. คณะกรรมการโปรแกรมวิชาเทคโนโลยีการเกษตรและเกษตรกรรม
11. คณะกรรมการโปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร

เมื่อมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ในวันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ. 2547 สถาบันราชภัฏนครราชสีมา จึงได้รับการจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา โดยคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีถูกจัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย การจัดตั้งหน่วยงานในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2548 และมีการแต่งตั้งคณะกรรมการประจำโปรแกรมวิชาเพื่อให้ การบริหารงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ต่อมา จึงได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารโปรแกรมวิชา เพื่อให้เป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ที่ 180/2552 เรื่องแนวปฏิบัติการบริหารงานแบบโปรแกรมวิชา ลงวันที่ 5 เมษายน 2552 ปัจจุบันคณะวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีมีคณะกรรมการโปรแกรมวิชาในระดับปริญญาตรี ทั้งหมด 13 ชุด และระดับบัณฑิตศึกษา 4 ชุด ดังนี้

1. คณะกรรมการบริหารโปรแกรมวิชาเกษตรศาสตร์
2. คณะกรรมการบริหารโปรแกรมวิชาคณิตศาสตร์และสถิติประยุกต์
3. คณะกรรมการบริหารโปรแกรมวิชาคหกรรมศาสตร์
4. คณะกรรมการบริหารโปรแกรมวิชาเคมี
5. คณะกรรมการบริหารโปรแกรมวิชาชีววิทยา
6. คณะกรรมการบริหารโปรแกรมวิชาฟิสิกส์และวิทยาศาสตร์ทั่วไป
7. คณะกรรมการบริหารโปรแกรมวิชาภูมิสารสนเทศ
8. คณะกรรมการบริหารโปรแกรมวิชาวิทยาการสารสนเทศ
9. คณะกรรมการบริหารโปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและกีฬา
10. คณะกรรมการบริหารโปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร
11. คณะกรรมการบริหารโปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม
12. คณะกรรมการบริหารโปรแกรมวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา
13. คณะกรรมการบริหารโปรแกรมวิชาเทคนิคการสัตวแพทย์
14. คณะกรรมการบริหารสาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ (บัณฑิตศึกษา)
15. คณะกรรมการบริหารสาขาคณิตศาสตร์และเทคโนโลยีการสอน (บัณฑิตศึกษา)
16. คณะกรรมการบริหารสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสิ่งแวดล้อม (บัณฑิตศึกษา)
17. คณะกรรมการบริหารสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา (บัณฑิตศึกษา)

ต่อมาในปีพ.ศ.2559 มหาวิทยาลัยได้ปรับเปลี่ยนการบริหารงานเป็นการบริหารงานระดับหลักสูตร ตามประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา เรื่องการบริหารงานวิชาการ พ.ศ.2559 ลงวันที่ 11 กันยายน 2559 และได้มีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรขึ้นมาใหม่ ปัจจุบันคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีคณะกรรมการบริหารหลักสูตรทั้งหมด 25 ชุด ได้แก่

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรระดับปริญญาตรี 21 ชุด

1. คณะกรรมการหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต เกษตรศาสตร์
2. คณะกรรมการหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต คหกรรมศาสตร์
3. คณะกรรมการหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต เคมี
4. คณะกรรมการหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต ฟิสิกส์
5. คณะกรรมการหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต ชีววิทยา
6. คณะกรรมการหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต ภูมิศาสตร์และภูมิสารสนเทศ

7. คณะกรรมการหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต วิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย
8. คณะกรรมการหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สถิติประยุกต์และวิทยาการข้อมูล
9. คณะกรรมการหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต วิทยาศาสตร์และสิ่งแวดล้อม
10. คณะกรรมการหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต เทคโนโลยีสารสนเทศ
11. คณะกรรมการหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต วิทยาการคอมพิวเตอร์
12. คณะกรรมการหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ
13. คณะกรรมการหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต เทคโนโลยีอาหาร
14. คณะกรรมการหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต เทคนิคการสัตวแพทย์
15. คณะกรรมการหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต เทคโนโลยีดิจิทัลมีเดีย
16. คณะกรรมการหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์
17. คณะกรรมการหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเคมี
18. คณะกรรมการหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาชีววิทยา
19. คณะกรรมการหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาฟิสิกส์
20. คณะกรรมการหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป
21. คณะกรรมการหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา 4 ชุด

1. คณะกรรมการบริหารหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา
2. คณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา
3. คณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิตและปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสิ่งแวดล้อม
4. คณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ระบบสารสนเทศและนวัตกรรมดิจิทัล

หมายเหตุ หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสิ่งแวดล้อม และ ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสิ่งแวดล้อม ใช้กรรมการบริหารชุดเดียวกัน

2. แผนยุทธศาสตร์คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566–2570)

ปรัชญา

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีก้าวไกล สร้างวิจัยและนวัตกรรม นำภูมิปัญญาพัฒนาท้องถิ่น
วิสัยทัศน์

เป็นผู้นำด้านแหล่งเรียนรู้ วิจัย และพัฒนานวัตกรรม ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน

พันธกิจ

1. พัฒนาคณะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้มีคุณภาพ มีสมรรถนะ ที่มีทักษะในการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 และฐานวิถีชีวิตใหม่ (New normal)
2. สร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมจากงานวิจัยให้มีคุณภาพเพื่อพัฒนาท้องถิ่น
3. สร้างเครือข่ายและความร่วมมือในการจัดการศึกษากับภาคประชาชน ชุมชน ท้องถิ่น และผู้ประกอบการ
4. บริการทางวิชาการ ถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นวัตกรรม น้อมนำแนวพระราชดำริ และทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
5. บริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ให้มีความทันสมัย คล่องตัว สู่การเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง

เป้าหมาย

1. เป็นผู้นำในการสร้างคณะด้านวิทยาศาสตร์ให้มีคุณภาพพร้อมสำหรับการดำเนินชีวิตในศตวรรษที่ 21 และฐานวิถีชีวิตใหม่ (New normal)
2. เป็นแหล่งสร้างงานวิจัย พัฒนา และถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ชุมชน รวมทั้งเป็นแหล่งแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ระหว่างท้องถิ่นและสากล

คุณลักษณะบัณฑิต

บัณฑิตมีคุณภาพ สมรรถนะ ที่ตลาดแรงงานต้องการ พัฒนาต่อยอดองค์ความรู้ เป็นที่พึ่งทางปัญญาของท้องถิ่น

ภาพอนาคต

1. เน้นการเรียนการสอนโดยบูรณาการความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้มีทักษะการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 และฐานวิถีชีวิตใหม่ (New normal)
2. เป็นผู้นำในการศึกษาวิจัยเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่และการวิจัยแบบมีส่วนร่วมกับชุมชนเพื่อพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น
3. เป็นคณะที่มีผลงานวิชาการได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับระดับชาติและนานาชาติ และมีนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์ได้
4. เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ตลอดชีวิตและเครือข่ายด้านวิชาการ งานวิจัย นวัตกรรมและถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ท้องถิ่น

ภาพที่ 2.1 แผนยุทธศาสตร์คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ยุทธศาสตร์ที่ 3 บูรณาการงานบริการวิชาการอย่างมีส่วนร่วม
เป้าประสงค์

1. คณะสามารถบูรณาการงานบริการวิชาการเพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชนในพื้นที่
2. คณะมีโครงการที่น้อมนำแนวพระราชดำริมาบูรณาการแก้ไขปัญหาในการพัฒนาท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน

ความสอดคล้อง

ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยที่ 4 :	ส่งเสริมการยกระดับเศรษฐกิจ สังคม ศิลปวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน
------------------------------	---

กลยุทธ์

- 3.1) จัดทำแผนบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ชุมชน หรือสังคมตามจุดเน้น จุดเด่นของมหาวิทยาลัยตามศาสตร์พระราชา หรือตามแนวพระราชดำริ และแผนการนำไปใช้ประโยชน์

3.2) พัฒนาระบบและกลไกการบริหารงานบริการวิชาการอย่างมีส่วนร่วมให้มีประสิทธิภาพตามแผนเสริมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ที่สอดคล้องกับบริบท ปัญหา และความต้องการของท้องถิ่น ชุมชน หรือสังคมตามจุดเน้น จุดเด่นของมหาวิทยาลัย ตามศาสตร์พระราชา หรือตามแนวพระราชดำริ

3.3) พัฒนาชุมชนเป้าหมายอย่างต่อเนื่องตามแผนเสริมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน

ตัวชี้วัด

3.1) ระดับความสำเร็จของจัดทำแผนบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ชุมชน หรือสังคมตามจุดเน้น จุดเด่นของมหาวิทยาลัยตามศาสตร์พระราชา หรือตามแนวพระราชดำริ

3.2) จำนวนโครงการบริการวิชาการอย่างมีส่วนร่วมที่นำความรู้ และประสบการณ์มาใช้พัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัย

3.3) จำนวนชุมชนเป้าหมายของคณะในการให้บริการวิชาการ/ได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยี

3.4) ร้อยละของจำนวนชุมชนเป้าหมายที่ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องตามแผนเสริมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการบริหารจัดการ

เป้าประสงค์

คณะมีการบริหารจัดการอย่างมีธรรมาภิบาล บริหารทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด มีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้และการทำงาน

ความสอดคล้อง

ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยที่ 5 :	การพัฒนาระบบบริหารจัดการให้มีสมรรถนะสูง มีธรรมาภิบาล และมีความเป็นสากล
------------------------------	--

กลยุทธ์

5.1) บริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาล สร้างวัฒนธรรมที่ไม่ทนต่อการทุจริต

5.2) พัฒนาระบบบริหารด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศและมีการบูรณาการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานทั้งภายในและภายนอก

5.3) บริหารงบประมาณ การเงินที่มีประสิทธิภาพ มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ เพื่อสร้างเสถียรภาพทางการเงิน

5.4) กำกับติดตามทุกหลักสูตรให้มีการดำเนินการประกันคุณภาพหลักสูตรให้เป็นไปตามองค์ประกอบประกันคุณภาพ

5.5) ดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยง ที่เป็นผลจากการวิเคราะห์และระบุปัจจัยเสี่ยงที่เกิดจากปัจจัยภายนอกหรือปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานตามพันธกิจของคณะ

5.6) ส่งเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพของบุคลากร

ตัวชี้วัด

5.1) คะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

5.2) มีการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการดำเนินการบริหารจัดการ

5.3) ร้อยละการเบิกจ่ายงบประมาณแผ่นดินในภาพรวม

5.4) มีผลการประเมินคุณภาพทุกหลักสูตรผ่านองค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน

5.5) จำนวนความเสี่ยงลดลงจากเดิม

5.6) ร้อยละของบุคลากรทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุนที่ได้รับการพัฒนาทักษะทางด้านทางวิชาการและวิชาชีพ

3. การบริการวิชาการแก่สังคม

พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562 มาตรา 26 กำหนดมาตรฐาน สถาบันอุดมศึกษา มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้ การจัดการศึกษา การวิจัยและการสร้างนวัตกรรม การบริการวิชาการแก่สังคม การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม และหน้าที่และอำนาจอื่นตามกฎหมายกำหนด การดำเนินการต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ และแผนด้านการอุดมศึกษา และสนองต่อความจำเป็นและความต้องการของประเทศในด้านต่างๆ

นสรี มะแน (2559:3) การบริการวิชาการ หมายถึง กิจกรรมหรือโครงการที่ให้บริการแก่สังคมภายนอกสถาบันการศึกษาหรือเป็นการให้บริการที่จัดในสถาบันการศึกษาโดยมีบุคคลภายนอกเข้ามาใช้บริการ

มหาวิทยาลัยพายัพ (2558:3) หมายถึง แผนงานหรือโครงการหรือกิจกรรม ที่ฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการเป็นผู้ดำเนินงาน สนับสนุนและส่งเสริมคณะวิชาเป็นที่พึงทางวิชาการที่เหมาะสมให้แก่สังคมชุมชนท้องถิ่นและประเทศชาติและได้ใช้องค์ความรู้พัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับบริบทของชุมชนและสังคม ไปในการให้บริการวิชาการวิชาชีพแก่ชุมชนรวมทั้งได้นำองค์ความรู้จากการวิจัยหรือ การค้นคว้าไปใช้ในการให้บริการวิชาการวิชาชีพแก่ชุมชนเพื่อพัฒนาความเข้มแข็งของชุมชนอย่าง ต่อเนื่อง

มหาวิทยาลัยขอนแก่น (2558:6) เน้นการบริการที่ตรงตามความต้องการ ของกลุ่มเป้าหมาย เพื่อประโยชน์สูงสุดในการนำองค์ความรู้ต่างๆ ไปประยุกต์ใช้ของหน่วยงานหรือ องค์กร ต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชน ดังนั้นต้องอาศัยกลไกที่จะขับเคลื่อนกระบวนการบริการวิชาการให้เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก (2555:1) การบริการวิชาการแก่สังคม หมายถึง การยึดชุมชนเป็นหลัก ประชาชนต้องร่วมมือกัน ช่วยเหลือกัน พึ่งตนเอง และสร้างความเข้มแข็งของ

ชุมชนโดยการร่วมมือของประชาชนสนับสนุนให้เกิดเครือข่ายของชาวบ้าน หรือหน่วยงานอื่นๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน โดยมหาวิทยาลัยสามารถเข้าไปสนับสนุนให้ตรงกับความต้องการ อันจะทำให้เกิดการพัฒนาเพื่อการพึ่งพาตนเองของชุมชนได้อย่างยั่งยืนต่อไป

ชูชีพ พุทธประเสริฐ (2534) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการบริการทางวิชาการ ควรมุ่งเน้น 4 ประการคือ หนึ่งเพื่อเป็นการบริการแก่ประชาชนในท้องถิ่น โดยเน้นด้านเศรษฐกิจและการอาชีพ การเกษตรและการศึกษา สองเพื่อส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ สามเพื่อพัฒนาด้านเกษตรกรรม เกษตรอุตสาหกรรม และการบริการ และสี่เพื่อพัฒนาคุณภาพประชาชน โดยมีวิธีการให้บริการ ประกอบด้วย 6 รูปแบบ คือ หนึ่งการศึกษา ค้นคว้า วิจัย สองการบริการเอกสาร ข้อมูล สามการจัด ศูนย์ข้อมูลทั้งในสถานศึกษาและในท้องถิ่น สี่การบริการทางวิทยุ ห้าจัดฝึกอบรมบุคลากร และหกจัด กิจกรรมต่างๆ สอดแทรกในโครงการการบริการวิชาการ

บริการวิชาการ หมายถึง การให้บริการวิชาการด้านวิชาชีพแก่สังคมและชุมชน รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชน อันก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการแก่สังคม โดยอาศัยความรู้และความสามารถทาง วิชาการ ตลอดจนการสร้างหรือเสริมประสบการณ์ในการประยุกต์วิชาการให้เหมาะสมกับชุมชนและ ท้องถิ่น และการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัย

การบริการวิชาการแก่สังคม เป็นหน้าที่ประการหนึ่งของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ในฐานะที่เป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา ทั้งนี้คณะ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นแหล่งทางวิชาการชั้นสูง มีบุคลากรที่มีคุณวุฒิและความรู้เพียงพอที่จะให้บริการแก่ชุมชน เผยแพร่วิชาการ ซึ่งจะช่วยให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในการดำเนิน ชีวิตได้ดีขึ้น คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นศูนย์บริการทางวิชาการแก่ท้องถิ่นอย่างแท้จริง โดยเฉพาะในเขตพื้นที่บริการวิชาการของมหาวิทยาลัย

วิธีการการให้บริการวิชาการแก่สังคม อาจแบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ

1. การศึกษา ค้นคว้าทางวิชาการเพื่อการพัฒนาสังคม
2. การพัฒนาบุคลากรให้กับหน่วยงานต่างๆ เช่นการจัดการบรรยาย อภิปราย ประชุม สัมมนา ฝึกอบรม
3. การเผยแพร่ความรู้แก่สังคมและชุมชน โดยใช้สื่อต่างๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ เอกสาร สื่อ สิ่งพิมพ์
4. การให้บริการความช่วยเหลือ แนะนำ ให้คำปรึกษา เช่น บริการสื่อการสอน
5. การเข้าร่วมแก้ปัญหาสังคม

เจี๊ยมยฮัน มาหิละ (2556 : 27) รูปแบบของการให้บริการวิชาการแก่สังคมที่ได้กล่าวข้างต้น มีหลากหลาย รูปแบบ ซึ่งโครงการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะศิลปกรรมศาสตร์นั้น เป็น โครงการที่จัดใน รูปแบบของการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เป็นการให้บริการแบบไม่เน้นกำไร สำหรับ กลุ่มเป้าหมาย ที่มีงบประมาณจำกัด โดยมหาวิทยาลัยมีการจัดสรรงบประมาณให้สนับสนุนในการจัด กิจกรรม และอาจเก็บค่าธรรมเนียมบริการวิชาการตามความจำเป็นและเหมาะสม และผู้เข้าร่วม มีส่วนร่วม รับผิดชอบค่าใช้จ่ายบางส่วน มีรูปแบบการให้บริการทางวิชาการดังนี้

1. การให้บริการประเภทโดยมีผลกำไร สำหรับกลุ่มเป้าหมายที่มีกำลังซื้อหรือ งบประมาณ สันับสนุนสูง ทั้งภาครัฐและเอกชน ลักษณะกิจกรรมได้แก่

1.1 การวิเคราะห์ ทดสอบ ตรวจสอบและตรวจสอบการให้บริการ เครื่องมือและอุปกรณ์ ต่าง ๆ

1.2 การให้บริการเกี่ยวสุขภาพที่นอกเหนือจากหน้าที่ความรับผิดชอบ โดยตรง ของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1.3 การจัดฝึกอบรม สัมมนา ประชุมปฏิบัติการ

1.4 การศึกษา สำรวจ วิเคราะห์ ออกแบบและประเมิน

1.5 การให้คำปรึกษา และคำแนะนำ

1.6 การให้บริการข้อมูล การแปล

1.7 การให้บริการวิชาการอื่น ๆ

2. การให้บริการประเภทให้เปล่าแก่ผู้ด้อยโอกาส ที่มหาวิทยาลัยจะต้องรับผิดชอบต่อ งบประมาณในการดำเนินการส่วนใหญ่หรือทั้งหมด สำหรับกลุ่มเป้าหมายที่ยากไร้และด้อยโอกาส ในสังคม ซึ่งเป็นคนกลุ่มใหญ่ของสังคมที่มหาวิทยาลัยจะต้องรับผิดชอบต่อและดูแล ดังนั้นกิจกรรม เหล่านี้จะมุ่งเน้นการให้ความรู้ และการฝึกอบรมอาชีพ/อาชีพเสริม เป็นลักษณะที่ให้เปล่าจะต้อง อาศัยงบประมาณและการ ลงทุนทั้งหมด ลักษณะกิจกรรมมีดังนี้

2.1 การให้บริการวิชาการด้านการจัดประชุม สัมมนา และฝึกอบรมอาชีพ/ อาชีพเสริม

2.2 การจัดบริการวิชาการด้านความรู้ทางสื่อมวลชน การจัดรายการให้ ความรู้ทางสถานีวิทยุกระจายเสียงและสถานีโทรทัศน์

2.3 การให้บริการวิชาการในการจัดค่ายเยาวชน ทางด้านวิชาการ ด้านคอมพิวเตอร์ สิ่งแวดล้อม และด้านศิลปะและวัฒนธรรม

3. การให้บริการประเภทให้บริการแบบไม่เน้นกำไร สำหรับกลุ่มเป้าหมายที่มี งบประมาณ จำกัด โดยผู้ใช้บริการหรือผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีส่วนร่วมรับผิดชอบค่าใช้จ่ายบางส่วน หรือทั้งหมด มหาวิทยาลัยอาจจัดสรรงบประมาณให้ส่วนหนึ่งสนับสนุนในการจัดกิจกรรมและอาจเก็บ ค่าธรรมเนียมบริการวิชาการตามความจำเป็นและเหมาะสม ลักษณะกิจกรรมมี ดังนี้

3.1 การให้บริการวิชาการด้านการจัดประชุม อบรม สัมมนา ประชุมเชิง ปฏิบัติการทั้งที่ เป็นความร่วมมือกับสถาบันการศึกษา หน่วยงานภายนอกทั้งภาครัฐและเอกชน ในประเทศและ ต่างประเทศ

3.2 การให้บริการวิชาการด้านการจัดบรรยายพิเศษ จัดนิทรรศการ ทางวิชาการ

3.3 การให้บริการวิชาการด้านการวิเคราะห์ ทดสอบ ตรวจสอบและซ่อม

3.4 การให้บริการวิชาการด้านการสนับสนุนการศึกษาปัญหาที่เกี่ยวกับการพัฒนาชุมชน เศรษฐกิจ การเมืองและสิ่งแวดล้อม ด้วยการศึกษาและการจัดทำกรณีศึกษา จัดเสวนา ประชุม สัมมนาหาข้อเท็จจริงเพื่อแก้ปัญหาให้กับชุมชน

3.5 การให้บริการวิชาการที่เกี่ยวกับสุขภาพที่นอกเหนือจากงานประจำ ตามแผน สาธารณสุข

กล่าวโดยสรุป งานบริการวิชาการแก่สังคม ประกอบด้วยงานดังต่อไปนี้

1. การจัดฝึกอบรมและสัมมนา หมายถึง การเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการให้แก่สังคมทางด้านต่างๆ ที่เน้นการให้ความรู้เฉพาะทางในระยะเวลาสั้นๆ ให้กับกลุ่มบุคคลที่มีความต้องการหรือสนใจที่จะเพิ่มพูนความรู้ในเรื่องที่ต้องการที่จะอบรมและสัมมนาเป็นการเฉพาะ
2. การเป็นวิทยากรบรรยายพิเศษ หมายถึง การที่บุคลากรของสถาบันที่มีองค์ความรู้ความสามารถ ความชำนาญเฉพาะด้านในสาขาวิชาต่างๆ ได้รับเชิญจากหน่วยงานภายในและภายนอก ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อไปเป็นวิทยากรการบรรยายพิเศษ เป็นการเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการแก่สังคม
3. การเป็นกรรมการหรือที่ปรึกษา หมายถึง การที่บุคลากรของสถาบันที่มีองค์ความรู้ความสามารถ ความชำนาญเฉพาะด้านในสาขาวิชาต่างๆ ได้รับเชิญจากหน่วยงานภายในและภายนอก ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อไปเป็นกรรมการหรือที่ปรึกษาของหน่วยงาน
4. การศึกษาดูกิจการของสถาบัน หมายถึง การที่หน่วยงานภายนอกทั้งภาครัฐบาล และภาคเอกชน ให้ความสนใจที่จะมาศึกษาดูงานกิจการในด้านต่างๆ ของสถาบัน ซึ่งเป็นแห่งรวมข้อมูลองค์ความรู้ทางวิชาการ การบริหารงาน ทางด้านอื่นๆ เพื่อที่จะนำมาประยุกต์ใช้ในการทำงานของหน่วยงานที่เข้ารับการศึกษาดูงาน
5. การผลิต การตรวจสอบและการทดสอบผลิตภัณฑ์ หมายถึง การรับจ้างทำผลิตภัณฑ์และการรับตรวจสอบ และทดสอบมาตรฐานคุณภาพผลิตภัณฑ์ให้แก่หน่วยงานนอกสถาบัน
6. การให้คำปรึกษาและบริการด้านอื่นๆ หมายถึง การที่หน่วยงานภายนอกทั้งภาครัฐบาล และภาคเอกชนมาขอรับคำปรึกษาทางวิชาการจากบุคลากรของสถาบันในด้านต่างๆ รวมถึงการให้บริการวิชาการอื่นๆ ที่นอกเหนือจากที่กล่าวมา

4. การบริหารจัดการ

การบริหารและการจัดการเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ เนื่องจากการบริหารจัดการเป็นความรู้ที่สามารถถ่ายทอด มีหลักเกณฑ์และทฤษฎีที่เกิดจากการค้นคว้าเชิงวิทยาศาสตร์ สามารถพิสูจน์ความจริง ได้ ตลอดจนได้รับการศึกษาค้นคว้ามาอย่างต่อเนื่อง เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่าการจัดการเป็นศาสตร์แขนงหนึ่ง

ดิน ปรัชญพฤทธิ (2551 : 8) การบริหารเป็นกระบวนการโดย หมายถึง กระบวนการนำเอา การตัดสินใจและนโยบายไปปฏิบัติ ส่วนการบริหารรัฐกิจ หมายถึง เกี่ยวข้องกับการเอานโยบาย สาธารณะไปปฏิบัติ

วิโรจน์ สารัตนะ (2555 : 1) กล่าวว่า การบริหาร หมายถึง กระบวนการ ดำเนินงานเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ โดยอาศัยหน้าที่ในการบริหาร ได้แก่ การวางแผน (Planning) การจัดองค์กร (Organizing) การชี้นำ (leading) และการควบคุมองค์กร (Controlling)

ศิริ ถิอาสนา (2557 : 8) ได้ให้ความหมายของการบริหารว่า เป็นกิจกรรมของกลุ่ม ตั้งแต่สองคน ขึ้นไป ร่วมมือกันจัดการทรัพยากร ที่เหมาะสมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน ใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ จัดการกระบวนการบริหารหรือหน้าที่การบริหาร ประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การจัดองค์กร (Organizing) การจัดคณะทำงาน (Staffing) การอำนวยการ (Directing) การประสานงาน (Coordinating) การรายงาน (Reporting) และการงบประมาณ (Budgeting)

จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่า การบริหารจึงเป็นกระบวนการของกิจกรรมที่ต่อเนื่องและประสานงานกันโดยทุกฝ่ายเข้ามาช่วยเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายขององค์การ ซึ่งสอดคล้องกับ ศิริธิดาสนา กล่าวว่า การบริหารว่าเป็นกิจกรรมของกลุ่ม ตั้งแต่สองคน ขึ้นไป ร่วมมือกันจัดการทรัพยากร เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ จากที่กล่าวมา ประเด็นสำคัญของการบริหาร (Management) คือการบริหารสามารถประยุกต์ใช้กับองค์การใด องค์การหนึ่งได้เป้าหมายของผู้บริหารทุกคนคือการสร้างกำไรการบริหารเกี่ยวข้องกับการเพิ่มผลผลิต (Productivity) โดยมุ่งสู่ประสิทธิภาพ (Efficiency) คือวิธีการใช้ทรัพยากรโดยประหยัดที่สุดและ ประสิทธิภาพ (Effectiveness) คือการบรรลุเป้าหมายคือประโยชน์สูงสุดและการบริหารสามารถนำมาใช้ สำหรับผู้บริหารในทุกระดับชั้นขององค์การ

ความหมายของการจัดการนั้น ภาษาอังกฤษใช้คำว่า “Management” อาจแปลว่าการจัดการ หรือการบริหารจัดการ ก็ได้ มีนักวิชาการได้นิยามความหมายของคำว่า “การจัดการ” หลากหลาย เช่น

คำว่า การจัดการ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ให้ความหมาย การจัดการ (Management) หมายถึง การสั่งการ ควบคุมงาน ดำเนินงาน และนอกจากนี้ได้นักวิชาการท่านอื่นได้ให้นิยามความหมายของ การจัดการซึ่งมีความหมายที่แตกต่างกันออกไปดังต่อไปนี้

กริฟฟิน (Griffin, 1999 : 4) ให้ความหมายของการจัดการ (Management) หมายถึง ชุดของ หน้าที่ต่าง ๆ (A set of functions) ที่กำหนดทิศทางการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ (Efficient) หมายถึง การใช้ทรัพยากรได้อย่างเฉลียวฉลาดและคุ้มค่า (Cost-effective) การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ (Effective) นั้นหมายถึงการตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง (Right decision) และมีการปฏิบัติการ สำเร็จตามแผนที่กำหนดไว้ ดังนั้นผลสำเร็จของการจัดการจึงจำเป็นต้องมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ควบคู่กัน

เชอร์มาฮอร์น (Schermerhorn, 2002 : 2) ได้อธิบายถึงคำหนึ่งที่มีความหมายใกล้เคียงกับการจัดการ นั่นคือ คำว่า “การบริหาร” (Administration) โดยอธิบายว่า “การบริหาร” จะใช้ในการบริหารระดับสูง โดยเน้นที่การกำหนดนโยบายที่สำคัญและการกำหนดแผนของผู้บริหารระดับสูงเป็นคำ นิยามใช้ในการบริหารรัฐกิจ (Public Administration) หรือใช้ในหน่วยงานราชการ และคำว่า “ผู้บริหาร” (Administrator) จะหมายถึง ผู้บริหารที่ทำงานอยู่ในองค์การของรัฐ หรือองค์การที่ไม่ มุ่งหวังกำไร

จากความหมายของการจัดการดังกล่าว จึงสรุปได้ว่า การจัดการคือ ชุดของหน้าที่ต่าง ๆ กิจกรรมหรือการศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในอันที่จะเชื่อมั่นได้ว่า กิจกรรมต่าง ๆ ดำเนินไปในแนวทางที่ใช้ทรัพยากรทางการบริหาร เช่น คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ด้วยความพยายามร่วมกันของกลุ่มบุคคล หรือเป็น กระบวนการบริหาร ที่มีการบูรณาการระหว่างคนกับงานโดยมีการวางแผนการจัดโครงสร้าง องค์การ การเป็นผู้นำและการควบคุมที่มีประสิทธิภาพ ที่ทำให้องค์การดำรงอยู่และเกิดสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่ กำหนดไว้

5. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจนั้นนิยามศึกษาสองมิติ คือ ความพึงพอใจของผู้ปฏิบัติงาน และความพึงพอใจในการรับบริการ เพื่อเป็นการสนับสนุนการศึกษาความพึงพอใจผู้ใช้บริการที่มีต่อบริการคลินิกเทคโนโลยี ศูนย์วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ผู้วิจัยขอนำเสนอแนวความคิดความพึงพอใจในการรับบริการของการศึกษาไว้ดังนี้

กัมปนาท ศิริพันธุ์ (2550 : 18) ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก ความสุข ความสบาย ทัศนคติและประสบการณ์ที่ดีของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นทุกอย่างที่ลดความเครียดไม่ว่าเป็นร่วมกิจกรรมหรือการรับบริการ โดยความพึงพอใจเป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับกิจกรรม ปัจจัยที่เกี่ยวกับบุคคลและลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่ม

ราชบัณฑิตยสถาน (2554) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจ หมายถึง รัก ชอบใจ พฤติกรรมเกี่ยวกับความพึงพอใจของมนุษย์คือความพยายามที่จะขจัดความตึงเครียดหรือความกระวนกระวายหรือภาวะไม่ได้ดุลยภาพในร่างกาย ซึ่งเมื่อมนุษย์สามารถจัดสิ่งต่างๆ ดังกล่าวได้แล้วมนุษย์ย่อมได้รับความพึงพอใจในสิ่งที่ตนต้องการ

สุรางค์ โค้วตระกูล (2541 : 9) ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความรู้สึกทางบวก ความรู้สึกทางลบ และความสุขที่มีความสัมพันธ์กันอย่างสลับซับซ้อนโดยความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อความรู้สึกทางบวกมากกว่าทางลบ

อารี พันธุ์ณี (2546 : 12) กล่าวว่า ความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งใดสิ่งหนึ่ง ความรู้สึกพึงพอใจจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อบุคคลได้รับในสิ่งที่ตนเองต้องการ หรือเป็นไปตามที่ตนเองต้องการ ความรู้สึกพึงพอใจจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อบุคคลได้รับในสิ่งที่ตนเองต้องการ หรือเป็นไปตามที่ตนเองต้องการ และความรู้สึกดังกล่าวนี้จะลดลงหรือไม่เกิดขึ้น ถ้าหากความต้องการหรือเป้าหมายนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง ซึ่งระดับความพึงพอใจจะแตกต่างกัน ย่อมขึ้นอยู่กับองค์ประกอบของการบริการ

ปาริชาติ สังข์ขาว (2551 : 8) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลในทางบวกความชอบความสบายใจ ความสุขต่อสภาพแวดล้อมในด้านต่างๆ หรือเป็นความรู้สึกที่พอใจต่อสิ่งที่ทำให้เกิดความชอบความสบายใจและเป็นความรู้สึกที่บรรลุถึงความต้องการ

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2541 : 17) กล่าวถึง ความหมายของความพึงพอใจในการบริการสามารถจำแนกเป็น 2 ความหมาย ในความหมายที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของผู้บริโภคหรือผู้รับบริการ (Customer satisfaction) และความพึงพอใจในงาน (Job satisfaction) ของผู้ให้บริการ ดังนี้

1. ความหมายของความพึงพอใจของผู้รับบริการ ตามแนวคิดของนักการตลาดจะพบนิยามของความพึงพอใจของผู้รับบริการเป็น 2 นัย คือ

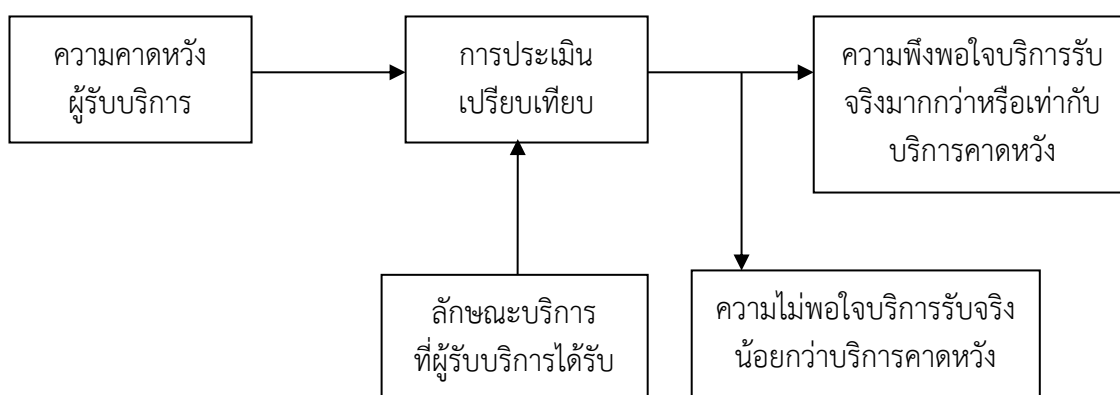
1.1 ความหมายที่ยึดสถานการณ์การซื้อเป็นหลัก ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจเป็นผลที่เกิดขึ้นเนื่องจากการประเมินสิ่งที่ได้รับภายหลังสถานการณ์การซื้อสถานการณ์หนึ่ง มักพบในงานวิจัยการตลาดที่เน้นแนวคิดทางพฤติกรรมศาสตร์

1.2 ความหมายที่ยึดประสบการณ์เกี่ยวกับเครื่องหมายการค้าเป็นหลัก ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจเป็นผลที่เกิดขึ้นเนื่องจากการประเมินภาพรวมทั้งหมดของประสบการณ์หลายๆ

อย่างที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์หรือบริการในระยะเวลาหนึ่ง หรืออีกนัยหนึ่งคือ ความพึงพอใจ หมายถึงการประเมินความสามารถของการนำเสนอผลิตภัณฑ์หรือบริการที่ตรงกับความต้องการของลูกค้าอย่างต่อเนื่อง

2. ความหมายของความพึงพอใจในงานของผู้ให้บริการ ตามแนวคิดของนักจิตวิทยาองค์กร ความพึงพอใจในการทำงานจะมีผลต่อความสำเร็จของงานเป็นเป้าหมายสูงสุดของความสำเร็จในการดำเนินงานบริการขึ้นอยู่กับกลยุทธ์ การสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้าเพื่อให้ลูกค้าเกิดความรู้สึกที่ดีและประทับใจ ในการบริการที่ได้รับจนติดใจและกลับมาใช้บริการเป็นประจำ การศึกษาความพึงพอใจของลูกค้าตลอดจนผู้ปฏิบัติงานถือเป็นเรื่องสำคัญ เพราะความรู้ความเข้าใจในเรื่องนี้จะนำมาซึ่ง ความได้เปรียบในเชิงการแข่งขันทางการตลาด เพื่อความก้าวหน้าและการเติบโตของธุรกิจบริการอย่างไม่หยุดยั้ง และส่งผลให้สังคมส่วนรวมมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น จึงกล่าวได้ว่า ความพึงพอใจมีความสำคัญต่อผู้ให้บริการและผู้รับบริการ

จิตตินันท์ เตชะคุปต์ (2543 : 9) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจของผู้รับบริการเป็นการแสดงออกถึงความรู้สึกในทางบวกที่เกิดจากการประเมินเปรียบเทียบสถานการณ์การได้รับการบริการที่ตรงกับสิ่งที่ผู้รับบริการคาดหวังหรือดีเกินกว่าความคาดหวังของผู้รับบริการ ในทางตรงข้ามความไม่พึงพอใจเป็นสถานการณ์แสดงออกถึงความรู้สึกในทางลบที่เกิดจากการประเมินเปรียบเทียบประสบการณ์การได้รับการบริการที่ต่ำกว่าความคาดหวังของผู้รับบริการ ดังกรอบภาพที่ 2.2

ภาพที่ 2.2 กรอบความพึงพอใจและความไม่พึงพอใจของผู้รับบริการ
ที่มา จิตตินันท์ เตชะคุปต์. (2543 : 9)

นอกจากนี้ยังได้กล่าว ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้รับบริการ ดังนี้

1. ผลลัพธ์บริการ ความพึงพอใจของผู้รับบริการที่จะเกิดขึ้น เมื่อได้รับบริการที่มีลักษณะคุณภาพและระดับการให้บริการตรงกับความต้องการ ความเอาใจใส่ขององค์กรบริการและคำนึงถึงคุณภาพของการนำเสนอบริการเป็นส่วนสำคัญยิ่งในการที่จะสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้า

2. ราคาค่าบริการ ความพึงพอใจของผู้รับบริการขึ้นอยู่กับราคาค่าบริการที่ผู้รับบริการยอมรับหรือพิจารณาว่าเหมาะสมกับคุณภาพของการบริการตามความเต็มใจที่จะจ่ายของผู้รับบริการ ทั้งนี้เจตคติของผู้รับบริการที่มีต่อราคาค่าบริการที่มีราคาสูง เป็นสินค้าหรือบริการที่มีคุณภาพสูง ในขณะที่ลูกค้าบางคนจะพิจารณาราคาค่าบริการตามลักษณะความยากง่ายของการให้บริการ เป็นต้น

3. สถานที่บริการ การเข้าบริการได้สะดวกเมื่อผู้รับบริการมีความต้องการย่อมก่อให้เกิดความพึงพอใจต่อการบริการ ท่าเลที่ตั้งและการกระจายสถานที่บริการให้ทั่วถึงเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้รับบริการจึงเป็นเรื่องสำคัญ

4. การส่งเสริมแนะนำบริการ ความพึงพอใจของผู้รับบริการเกิดขึ้นได้จากการได้ยินข้อมูลข่าวสารหรือบุคคลอื่นกล่าวขานถึงคุณภาพของการบริการไปในทางบวก ซึ่งหากตรงกับความเชื่อที่มีอยู่ก็จะรู้สึกดีกับบริการดังกล่าว อันเป็นแรงจูงใจผลักดันให้มี ความต้องการบริการตามมาได้

5. ผู้ให้บริการ ผู้ประกอบการหรือผู้บริหารการบริการและผู้ปฏิบัติงานบริการล้วนเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญต่อการปฏิบัติงานบริการให้ผู้รับบริการเกิดความพึงพอใจทั้งสิ้น ผู้บริการการบริการที่วางนโยบายการบริการ โดยคำนึงถึงความสำคัญของผู้รับบริการเป็นหลัก ย่อมสามารถตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการให้เกิดความพึงพอใจได้ง่าย เช่นเดียวกับผู้ปฏิบัติงานบริการที่ตระหนักถึงผู้รับบริการเป็นสำคัญ จะแสดงพฤติกรรมบริการและสนองบริการผู้ที่มารับบริการต้องการด้วยความสนใจเอาใจใส่อย่างเต็มที่ด้วยจิตสำนึกของการบริการ

6. สภาพแวดล้อมของการบริการ และบรรยากาศของการบริการที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของผู้รับบริการ ผู้รับบริการมักจะชื่นชมสภาพแวดล้อมของการบริการที่เกี่ยวข้องกับ การออกแบบอาคาร สถานที่ ความสวยงามของการตกแต่งภายในด้วยเฟอร์นิเจอร์และการใช้สีสันทน การจัดแบ่งพื้นที่เป็นสัดส่วน ตลอดจนการออกแบบวัสดุเครื่องใช้ในงานบริการ เช่น กระดาษจดหมายของ เป็นต้น

7. กระบวนการบริการ วิธีการนำเสนอบริการในกระบวนการบริการเป็นส่วนสำคัญในการสร้างความพึงพอใจกับผู้รับบริการ ประสิทธิภาพของการจัดการระบบ การบริการส่งผลให้การปฏิบัติงานบริการแก่ผู้รับบริการมีความคล่องตัวและสนองความต้องการของผู้รับบริการได้อย่างถูกต้องมีคุณภาพ เช่น การนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เข้ามาจัดการระบบข้อมูล

สรุปดี นาถวิล (2544 : 10) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจไว้ ดังนี้

2.1 ความพึงพอใจเป็นการแสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกทางบวก ของบุคคล หรือสิ่งหนึ่งสิ่งใด บุคคลจะรับรู้ความพึงพอใจ จำเป็นต้องมีการปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมรอบตัว การตอบสนองความต้องการของมนุษย์ ส่วนบุคคลด้วยการโต้ตอบกับบุคคลอื่นและสิ่งต่างๆ ในชีวิตประจำวันทำให้แต่ละคนมีประสบการณ์รับรู้ เรียนรู้ สิ่งที่ได้รับการตอบสนองแตกต่างกันไป และหากสิ่งที่ได้รับเป็นไปตามความต้องการก็จะก่อให้เกิดความพึงพอใจ

2.2 ความพึงพอใจเกิดจากการประเมินความแตกต่าง ระหว่างสิ่งที่คาดหวังกับสิ่งที่ ได้รับจริงในสถานการณ์ บริการก่อนที่ลูกค้าจะมาใช้บริการใดก็ตาม มักจะมีมาตรฐานของการบริการ นั้นไว้ในใจอยู่ก่อนเสมอแล้ว ซึ่งมีแหล่งอ้างอิงมาจากคุณค่าหรือเจตคติที่ยึดถือต่อบริการ ประสบการณ์ดั้งเดิมที่เคยใช้บริการ การบอกเล่าของผู้อื่น การรับทราบข้อมูล การรับประกันบริการ จากโฆษณา การให้คำมั่นสัญญาของผู้ให้บริการเหล่านี้เป็นปัจจัยพื้นฐาน ที่ผู้ใช้บริการเหล่านี้เป็น ปัจจัยพื้นฐานที่ผู้รับบริการ ใช้เปรียบเทียบกับบริการที่ได้รับในวงจรของการให้บริการตลอดช่วงเวลา ของความจริง สิ่งที่ผู้รับบริการได้รับความรู้เกี่ยวกับการบริการที่ได้รับคือการบริการ คือ ความคาดหวัง ในสิ่งที่ คิดว่าได้รับ (Expectations) นี่มีอิทธิพลต่อช่วงเวลาของการเผชิญความจริงหรือการพบปะ ระหว่างผู้ให้บริการและผู้รับบริการเป็นอย่างมาก เพราะผู้รับบริการจะประเมินเปรียบเทียบกับสิ่งที่ ได้รับจริงในกระบวนการบริการที่เกิดขึ้น (Performance) กับความหวังเอาไว้หากสิ่งที่ได้รับเป็นไป ตามความ คาดหวังถือว่าเป็นการยืนยันที่ถูกต้อง (Confirmation) กับความคาดหวังที่มีผู้รับบริการ ย่อมเกิดความ พึงพอใจต่อการบริการดังกล่าว แต่ถ้าไม่เป็นไปตามคาดหวังอาจจะสูงหรือต่ำกว่า นับว่าเป็นการยืนยัน ที่คลาดเคลื่อน (Disconfirmation) ความคาดหวังดังกล่าวทั้งนี้ช่วงความ แตกต่าง (Discrimination) ที่เกิดขึ้นจะชี้ให้เห็นระดับความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจมากน้อยได้ ถ้า ยืนยันเปียงเบนไปในทางบวก แสดงถึงความพึงพอใจ ถ้าไปในทางลบแสดงถึงความไม่พอใจ

6. วิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขวัญรัตน์ เป้ารัมย์ (2560 : 108-110) การศึกษาอิทธิพลของการรับรู้และการมีส่วนร่วมที่มี ต่อการยอมรับของประชาชนในงานบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ประชาชนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดปทุมธานี จำนวน 500 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์สมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการ วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัย พบว่า 1) ปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้มีผลต่อการยอมรับของประชาชน 2) การรับรู้ของประชาชนมีความสัมพันธ์กับการยอมรับในงานบริการวิชาการแก่สังคมในระดับปาน กลางถึงค่อนข้างสูง และการมีส่วนร่วมของประชาชนมีความสัมพันธ์กับการยอมรับในงานบริการ วิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีในระดับสูง และ พบว่า 3) การรับรู้และ การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับงานบริการวิชาการแก่สังคมของ สถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี โดยสามารถทำนายค่าสมการในการวิเคราะห์ได้เท่ากับ ร้อยละ 80.6

เฉลิมเกียรติ ดุลสัมพันธ์ และคณะ (2549) หลักการ แนวทางและรูปแบบการบริการ วิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา กลุ่มตัวอย่างได้แก่บุคลากรที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมและสถานประกอบการใน เขตรับผิดชอบ โดยใช้แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และแบบสังเกต จากการวิจัยพบว่า ศักยภาพใน การให้บริการทางวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ประกอบด้วยมิติที่สำคัญ ได้แก่ ด้านบุคลากร ด้านหลักสูตร ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการบริหารจัดการ ด้านภูมิปัญญา ความรู้ความสามารถ ด้านลูกค้าหรือผู้ใช้บริการด้านการเงิน สำหรับปัญหาอุปสรรค ในการให้บริการ

ทางวิชาการแก่สังคมด้านบุคลากร ได้แก่ การที่อาจารย์มีชั่วโมงการสอนมากและจำนวนบุคลากรทั้งหมดที่มีอยู่ในปัจจุบันยังไม่เพียงพอ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมได้แก่ ปัจจัยด้านบุคลากร ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านภูมิปัญญาความรู้ความสามารถ

หลักการจัดการบริการวิชาการแก่สังคม พบว่า มหาวิทยาลัยควรจัดการบริการวิชาการโดยไม่เน้นที่ผลกำไรเป็นหลัก แต่เน้นการบริการวิชาการในสาขาที่เป็นจุดเน้นของมหาวิทยาลัยและเป็นที่ต้องการของสังคม

แนวทางการบริการวิชาการแก่สังคม พบว่า จะต้องมีการจัดการที่ชัดเจนโดยมีการสำรวจความต้องการของชุมชนและสังคม ทำความร่วมมือกับองค์กรภายนอกในการสร้างเครือข่ายการให้บริการวิชาการทั้งรูปแบบการจัดการอบรม เป็นวิทยากรหรือที่ปรึกษาทางด้านวิชาการ

รูปแบบในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมครอบคลุมงาน 6 รูปแบบ คือ การจัดการฝึกอบรมและสัมมนา การเป็นวิทยากรบรรยายพิเศษ การเป็นกรรมการหรือที่ปรึกษา การเป็นแหล่งศึกษาดูงานกิจการด้านต่างๆ ของสถาบัน การผลิต การตรวจสอบและการทดสอบผลิตภัณฑ์ ตลอดจนการให้คำปรึกษาและบริการด้านต่างๆ

ซูซี พุทธประเสริฐ (2534) ได้ศึกษาการพัฒนาารูปแบบการบริการวิชาการสังคมของวิทยาลัยครูภาคเหนือ พบว่า ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริการวิชาการ เห็นว่ามีปัญหาและอุปสรรคของการบริการวิชาการในระดับปานกลาง ยกเว้นวิทยาลัยครูภาคเหนือตอนล่างมีความเห็นในระดับมากเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายโดยสรุปมีความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง สังคมและการศึกษา กระบวนการถ่ายทอดเนื้อหาไปสู่ผู้รับบริการมีความสอดคล้องกับทรัพยากรที่มีอยู่ และมีการวางแผนปฏิบัติจริงทุกเรื่อง ในขณะที่วิทยาลัยครูภาคเหนือตอนบนเห็นด้วยในระดับน้อย เกี่ยวกับการส่งเสริมให้นักวิชาการ นักประดิษฐ์ เข้ามาร่วมในการพัฒนาวัตกรรม การเปิดโอกาสให้ภาคเอกชน เข้ามาร่วมในการพัฒนาวัตกรรม การจูงใจบุคลากรสู่การปฏิบัติที่เหมาะสมและการสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงานอย่างทั่วถึง

ด้านความต้องการของสังคมในการรับบริการวิชาการจากวิทยาลัยครู พบว่า ลำดับ การพัฒนาต่างๆ ของภาคเหนือ มีแนวโน้มการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการอาชีพ การเกษตรกรรม การศึกษา อนามัยและชีวิตครอบครัว การเมืองการปกครอง การพัฒนาชุมชนและร่วมกิจกรรมชุมชน การส่งเสริมวัฒนธรรมและพัฒนาเยาวชนและการบริการวัสดุ ครุภัณฑ์และอาคารสถานที่ ตามลำดับ การรับบริการความรู้ต่างๆ ประชาชนต้องการรับบริการความรู้ทุกด้าน สำหรับวิธีการรับบริการ ประชาชนต้องการรับโดยการรับฟังข่าวสารทางวิทยุมากที่สุด ยกเว้นเนื้อหาด้านการพัฒนาชุมชน และร่วมกิจกรรมชุมชน โดยมีความต้องการเข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ในฐานะผู้รับผิดชอบหรือผู้ประสานงาน

สำหรับรูปแบบการบริการวิชาการแก่สังคมของวิทยาลัยครูภาคเหนือ พบว่า จุดมุ่งหมายของการบริการวิชาการแก่สังคม เพื่อเน้นบริการด้านเศรษฐกิจและการอาชีพ การเกษตรกรรม และการศึกษาส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระของประชาชน พัฒนาบุคลากรในท้องถิ่นด้านเกษตร เกษตรอุตสาหกรรม และการบริการส่งเสริมให้ประชาชนนำความรู้และทักษะไปพัฒนาผลผลิต และเพื่อพัฒนาคุณภาพของประชาชน โดยมีเนื้อหาสาระประกอบด้วย เนื้อหาด้านเศรษฐกิจและการอาชีพ การเกษตรกรรม การศึกษา การประกอบอาชีพอิสระตามสภาพท้องถิ่น เกษตร

อุตสาหกรรมและการบริการ การนำเครื่องมือวิธีการใหม่ๆ มาใช้พัฒนาการผลิตและเนื้อหาด้านการพัฒนาคุณภาพของประชาชน

สำหรับวิธีการให้บริการวิชาการนั้น ทำโดยการศึกษา ค้นคว้า วิจัย บริการเอกสาร ข้อมูล จัดศูนย์ข้อมูลในวิทยาลัยครูและในท้องถิ่น บริการทางวิทยุ ผลิตและฝึกอบรมบุคลากร ด้านการเกษตร เกษตรอุตสาหกรรมและการบริการ การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรสำหรับนักศึกษาและบุคลากรประจำการ และการจัดกิจกรรมการพัฒนาคุณภาพประชาชนสอดแทรกในโครงการบริการวิชาการต่างๆ ในขณะที่นวัตกรรมที่ใช้ในการบริการวิชาการ ได้แก่ เครื่องมือ วิธีการใหม่ๆ จากการศึกษาวิจัยเครื่องมือ วิธีการเดิมที่ได้รับการพัฒนาแล้วในการบริการวิชาการ บริการนวัตกรรมในศูนย์ข้อมูลทั้งในวิทยาลัยและในท้องถิ่น บริการทางวิทยุ ใช้ในการเรียนการสอนและฝึกอบรมบุคลากรให้หน่วยงานต่างๆ และใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม ในกระบวนการพัฒนาด้านคุณภาพของประชากร

ธัญพร อริยะเสรี และคณะ (2558 : 61-66) ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคม ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ผลการศึกษา พบว่าบุคลากรสายวิชาการมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยด้านความชัดเจนของนโยบายของหน่วยงานมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านลักษณะหน่วยงานและด้านความมีชื่อเสียง ด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านงบประมาณ/แหล่งทุนตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล พบว่า บุคลากรสายวิชาการที่มีตำแหน่งงานและตำแหน่งทางวิชาการต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยด้านงบประมาณ/แหล่งทุนแตกต่างกัน ส่วนบุคลากรสายวิชาการที่สังกัดในหน่วยงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยโดยรวมและแต่ละด้านแตกต่างกัน และบุคลากรสายวิชาการที่มีประสบการณ์งานบริการวิชาการแก่สังคมต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าบุคลากรสายวิชาการที่มีประสบการณ์งานบริการวิชาการแก่สังคมต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยด้านความชัดเจนของนโยบายของหน่วยงาน ด้านลักษณะหน่วยงาน ด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านงบประมาณ/แหล่งทุนแตกต่างกัน

วรศรา ทาทอง (2550 : 87-89) การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการจัดหาแหล่งเงินทุน เพื่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐไปปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เป็นผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงาน ของคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน 154 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ สถานภาพ ของผู้ตอบ แนวทางการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมเพื่อการจัดหาแหล่งเงินทุน ที่มีปัจจัย ด้านความชัดเจนของนโยบาย ด้านองค์กร ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านแหล่งทุน ด้านความมีชื่อเสียง และความสำเร็จในการ นำนโยบายการจัดหาแหล่งเงินทุนเพื่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐไปปฏิบัติแล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดย การหาค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบกลุ่มตัวอย่างสอง

กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกันโดย t-test และการทดสอบสมมติฐานใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่

ผลการศึกษาพบว่า 1. การนำนโยบายการจัดหาแหล่งเงินทุนเพื่อดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของ มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐไปปฏิบัติมีแนวโน้มประสบความสำเร็จในระดับปานกลาง

ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานของ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในด้านความชัดเจนของนโยบายองค์กร ด้านการประชาสัมพันธ์และ แหล่งทุนแตกต่างกัน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการนำนโยบายการจัดหาแหล่งเงินทุนเพื่อดำเนินงาน บริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐไปปฏิบัติของบุคลากรโดยรวม มากที่สุดคือ ปัจจัยด้านแหล่งทุน รองลงมาคือ ปัจจัยด้านความชัดเจนของนโยบายองค์กร และปัจจัยด้านความมีชื่อเสียง แต่ในส่วนของผู้บริหาร มากที่สุดคือ ปัจจัยด้านองค์กร รองลงมาคือ ปัจจัยด้านความมีชื่อเสียง และส่วนผู้ปฏิบัติงาน มากที่สุดคือ ปัจจัยด้านแหล่งทุน รองลงมาคือ ปัจจัยด้านความชัดเจนของนโยบายองค์กร และปัจจัยด้านความมีชื่อเสียงด้วยความต้องการบริการวิชาการจากชุมชน ต่อคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล มีค่อนข้างมาก และหลากหลายประเด็นในความต้องการ จึงทำให้งานบริการวิชาการแก่ชุมชน ได้รับความสนใจจากชุมชนเป็นจำนวนมาก ทั้งการบริการวิชาการแบบให้เปล่า และการบริการวิชาการแบบคิดค่าใช้จ่าย ที่ได้รับความนิยมของชุมชน

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีวิจัยทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพในการเก็บรวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูล โดยดำเนินการ 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพการพัฒนาระบบการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคม ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยศึกษาระดับคุณภาพการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคม และศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคม ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล และการบรรยายเชิงพรรณนา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ อาจารย์ และบุคลากรสายสนับสนุน ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ที่ปฏิบัติงานในคณะ และศูนย์วิทยาศาสตร์ ที่มีพันธกิจใน การให้บริการวิชาการแก่สังคม ประจำปีการศึกษา 2566 ปัจจุบันบุคลากรคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีจำนวน 195 คน การวิจัยในครั้งนี้โดยใช้การสำรวจจากอาจารย์ 25 หลักสูตรละ 2 คน สำนักงานคณะฯ และศูนย์วิทยาศาสตร์ หน่วยงานละ 2 คน รวมกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 54 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ใช้แบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยยึดวัตถุประสงค์ของการวิจัยแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้ขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษา โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตามเกณฑ์มาตรฐาน ด้านการบริการวิชาการแก่สังคมที่กำหนดใน ตามคู่มือแผนยุทธศาสตร์คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566–2570) ลักษณะของแบบสอบถาม เป็นแบบประเมินค่า (Rating Scale) ซึ่งมี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็น และเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคม ในการเก็บรวบรวมข้อมูล นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบแล้วไปเก็บข้อมูล กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 54 คน

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ข้อมูลเชิงปริมาณใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิจัยทางสังคมศาสตร์ และสถิติ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ใช้ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean : $\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) ข้อมูล เชิงคุณภาพ ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อสรุปประเด็นจาก ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม

ขั้นตอนที่ 2 พัฒนาแนวทางการบริหารจัดการ การบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวบรวมข้อมูลโดยใช้การสนทนากลุ่ม

นำผลการวิจัยจากขั้นที่ 1 มาเป็นแนวทางในการพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการ การบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคม โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ประชากรกลุ่มเป้าหมายในการให้ข้อมูลเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องใน 3 ส่วนคือ อาจารย์ และบุคลากรสายสนับสนุน คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และผู้ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่

2. เครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสอบถามความคิดเห็นการบริการวิชาการแก่สังคม แนวทางในการสนทนากลุ่ม เพื่อให้ได้ข้อมูลในการพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการ การบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคม

3. วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อพัฒนารูปแบบ

3.1 จัดสนทนากลุ่ม โดย ผู้ที่เกี่ยวข้อง 3 ส่วนคือ อาจารย์ และบุคลากรสายสนับสนุน คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และผู้ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ ไม่น้อยกว่า 10 คน เพื่อนำข้อสรุปมาออกแบบการพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการ การบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคม

3.2 นำข้อสรุปจากข้อ 3.1 มาการพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการ การบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคม (ฉบับร่าง)

3.3 นำเสนอรูปแบบการพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการ การบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคม (ฉบับร่าง) ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ประเมินและรับข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้ต่อไป ระบุดัชนีสมมติของผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ตรวจสอบได้ว่ามี 3 ส่วนคือ อาจารย์ และบุคลากรสายสนับสนุน คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และผู้ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group) โดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้หลักเกณฑ์ที่เหมาะสมในการเลือกด้วยตนเอง เพื่อให้ได้ตัวอย่างที่เหมาะสมและตรงตามวัตถุประสงค์ของเรื่องวิจัยซึ่งมีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดคุณสมบัติและหลักเกณฑ์ในการคัดเลือก ผู้เชี่ยวชาญ (Expert) ดังนี้

1.1 ผู้เชี่ยวชาญระดับสูง คือ คณะผู้บริหารคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 2 คน

1.2 ผู้เชี่ยวชาญระดับกลาง คือ อาจารย์ ผู้จำนวน 4 คน

1.3 ผู้เชี่ยวชาญระดับล่าง คือ บุคลากรสายสนับสนุนและผู้ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ จำนวน 4 คน

2 ผู้วิจัยคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญตามข้อ 1 โดยพิจารณาถึงตำแหน่งหน้าที่ที่ปฏิบัติอยู่ ณ ปัจจุบันด้วยความรอบรู้และการมีประสบการณ์ในด้านการบริการวิชาการแก่สังคม

4. การวิเคราะห์ข้อมูลเป็นการวิเคราะห์เนื้อหาที่ได้จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญเพื่อสรุปเป็นประเด็นในการปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (ฉบับร่าง)

ขั้นตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความพึงพอใจก่อนและหลังการพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

นำผลการวิจัยจากขั้นที่ 2 มาเป็นแนวทางและรูปแบบ การพัฒนาการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยมีรายละเอียด ดังนี้

โดยใช้ตามเกณฑ์มาตรฐาน ด้านการบริการวิชาการแก่สังคมที่กำหนดใน ตามคู่มือ แผนยุทธศาสตร์คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566–2570)

1. การเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อก่อนและหลังการพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีตั้งแต่ เดือนตุลาคม 2564-กันยายน 2565 จำแนกตามประเด็น เป็นการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way ANOVA) เมื่อมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามความพึงพอใจในการบริการวิชาการแก่สังคมที่ได้มีการพัฒนาขึ้นใหม่หลังจากที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยมีการตรวจสอบ ความตรง (Validity) ของเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพ ตำแหน่งทางวิชาการ สาขา อายุงาน และในช่วงที่ผ่านมา จัดโครงการบริการวิชาการเท่าไร

ตอนที่ 2 ข้อมูลศักยภาพในการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ได้แก่ ด้านบุคลากร ด้านหลักสูตร ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการบริหารจัดการ ด้านภูมิปัญญา ความรู้ความสามารถ ด้านลูกค้าหรือผู้ใช้บริการ ด้านการเงิน/งบประมาณ ด้านการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ และด้านชุมชนหรือองค์กรเป้าหมาย เกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ระดับความคิดเห็น	เกณฑ์การให้คะแนน
มากที่สุด	4.51-5.00
มาก	3.51-4.50
ปานกลาง	2.51-3.50
น้อย	1.51-2.50
น้อยที่สุด	0.01-1.50

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แบ่งออกเป็น 9 ด้าน และเกณฑ์การให้คะแนนตามข้อที่ 2 ตอนที่ 2

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็น และเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคม

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยจะเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้บริการของการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในปีงบประมาณ 2565-2566 หลังจากมีการพัฒนาการให้บริการ

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test จากข้อมูลในแบบฟอร์มการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และหลักการ แนวทางและรูปแบบ การพัฒนาการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่

สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ช่วงเดือนตุลาคม 2564- กันยายน 2565 และหลังจากดำเนินการตามแนวทางการพัฒนาในปีงบประมาณ 2565-2566

5. นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมเพื่อนำข้อมูลไปปรับปรุงรูปแบบที่พัฒนาขึ้นให้มีความเหมาะสมมากขึ้น

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์

การพัฒนาระบบบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 3 ข้อ ตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย ข้อที่ 1 เพื่อการศึกษาสภาพการพัฒนาระบบการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

วัตถุประสงค์การวิจัย ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาการพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

วัตถุประสงค์การวิจัย ข้อที่ 3 เพื่อการเปรียบเทียบความพึงพอใจก่อนและหลังการพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ผลการศึกษาพบว่า จากวัตถุประสงค์ มีดังนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย ข้อที่ 1 เพื่อการศึกษาสภาพการพัฒนาระบบการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ศึกษาสภาพการพัฒนาระบบการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยศึกษาระดับคุณภาพการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคม และศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคม ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยใช้การศึกษาข้อมูลบริบทของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ผ่านมา และทำการเก็บแบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล และการบรรยายเชิงพรรณนา

1. ข้อมูลบริบทและความเป็นมาของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ยุทธศาสตร์คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (พ.ศ.2566-2570) จะใช้เป็นแผนกำหนดทิศทาง การพัฒนาคณะในช่วง 5 ปีข้างหน้า ซึ่งสืบเนื่องจากแผนกลยุทธ์ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา (พ.ศ. พ.ศ.2566-2570) และแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561- 2580) และประกอบกับสถานการณ์หรือบริบททั้งภายในและภายนอก ที่เปลี่ยนแปลงไป รวมถึงนโยบาย ของรัฐบาล และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติและ แผนอุดมศึกษาระยะยาว คณะจึงต้องมีการทบทวน ยุทธศาสตร์คณะ ฉบับเดิมให้สอดคล้องกับบริบทและ นโยบาย โดยยึดถือแนวทางการประกัน คุณภาพการศึกษาเป็นหลัก

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา เริ่มก่อตั้งเมื่อมีการ ประกาศใช้พระราชบัญญัติวิทยาลัยครูพุทธศักราช 2518 ในวันที่ 29 สิงหาคม 2518 ทำให้วิทยาลัย ครู นครราชสีมาได้รับการยกฐานะเป็นสถาบันอุดมศึกษา และมีการแบ่งส่วนราชการเป็น 4 ส่วน คือ สำนักงานอธิการ คณะวิชาครุศาสตร์คณะวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์และคณะวิชา วิทยาศาสตร์ แต่การผลิตกำลังคนยังคงผลิตเฉพาะสาขาการศึกษา ต่อมาได้มีการประกาศใช้ พระราชบัญญัติฉบับนี้ คณะวิชาวิทยาศาสตร์ได้เปิดสอนคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี วิชาด้าน วิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ประยุกต์หลายโปรแกรมวิชา เช่น โปรแกรมวิชาคอมพิวเตอร์

โปรแกรมวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ โปรแกรมวิชาเคมีปฏิบัติ โปรแกรมวิชาเคมี โปรแกรมวิชาฟิสิกส์ โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีการเกษตร โปรแกรมวิชาส่งเสริมและสื่อสารการเกษตร โปรแกรมวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป เป็นต้น

เมื่อมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ ในวันที่ 25 มกราคม 2538 วิทยาลัยครูนครราชสีมา เปลี่ยนเป็นสถาบันราชภัฏนครราชสีมา คณะวิชาวิทยาศาสตร์เปลี่ยนชื่อเป็นคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีภาควิชาและโปรแกรมวิชาในสังกัด 9 ภาควิชา และ 1 โปรแกรมวิชา ได้แก่

1. ภาควิชาเกษตรศาสตร์
2. ภาควิชาคณิตศาสตร์และสถิติ
3. ภาควิชาเคมี
4. ภาควิชาชีววิทยา
5. ภาควิชาฟิสิกส์และวิทยาศาสตร์ทั่วไป
6. ภาควิชาคหกรรมศาสตร์
7. ภาควิชาคอมพิวเตอร์การศึกษา
8. ภาควิชาหัตถศึกษาและอุตสาหกรรมศิลป์
9. ภาควิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ
10. โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม

ในปลายปีการศึกษา 2541 ได้มีพระราชบัญญัติการแบ่งส่วนราชการของสถาบันราชภัฏฉบับใหม่ แต่ละคณะไม่มีภาควิชา ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการบริหารวิชาการของคณะจากแบบมีภาควิชา เป็นการบริหารแบบโปรแกรมวิชา จึงได้มีการแต่งตั้งกรรมการบริหารคณะกรรมการบริหารโปรแกรมวิชา ชุดแรกตามคำสั่งสถาบันราชภัฏนครราชสีมา 452/2542 ลงวันที่ 19 พฤษภาคม 2542 มีคณะกรรมการโปรแกรมวิชาทั้งหมด 25 ชุด หลังจากนั้นได้มีคำสั่งเพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลงตามวาระของคณะกรรมการ ต่อมาได้มีการรวมคณะกรรมการของบางโปรแกรมวิชาเข้าเป็นชุดเดียวกัน ตามคำสั่งสถาบันราชภัฏนครราชสีมา 760/2544 ลงวันที่ 18 พฤษภาคม 2544 ทำให้มีคณะกรรมการโปรแกรมวิชา 15 ชุด

ระยะต่อมาในเดือนกรกฎาคม 2545 สถาบันได้อนุมัติให้มีโครงการจัดตั้งคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม และได้แยกโปรแกรมวิชาในกลุ่มวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและวิศวกรรม 4 โปรแกรมวิชา จึงมีคณะกรรมการโปรแกรมวิชาทั้งหมด 11 ชุด

เมื่อมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ในวันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ. 2547 สถาบันราชภัฏนครราชสีมา จึงได้รับการจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา โดยคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ถูกจัดตั้งขึ้นตามกฎกระทรวงการจัดตั้งหน่วยงานในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2548 และมีการแต่งตั้งคณะกรรมการประจำโปรแกรมวิชาเพื่อให้ การบริหารงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ต่อมา จึงได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารโปรแกรมวิชา เพื่อให้เป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ที่ 180/2552 เรื่องแนวปฏิบัติการบริหารงานแบบโปรแกรมวิชา ลงวันที่ 5 เมษายน 2552 ปัจจุบันคณะวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีมีคณะกรรมการโปรแกรมวิชาในระดับปริญญาตรีทั้งหมด 13 ชุด และระดับบัณฑิตศึกษา 4 ชุด

ต่อมาในปีพ.ศ.2559 มหาวิทยาลัยได้ปรับเปลี่ยนการบริหารงานเป็นการบริหารงานระดับหลักสูตร ตามประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา เรื่องการบริหารงานวิชาการ พ.ศ.2559 ลงวันที่ 11 กันยายน 2559 และได้มีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรขึ้นมาใหม่ ปัจจุบันคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีคณะกรรมการบริหารหลักสูตรทั้งหมด 25 ชุด ได้แก่

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรระดับปริญญาตรี 21 ชุด

1. คณะกรรมการหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต เกษตรศาสตร์
2. คณะกรรมการหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต คหกรรมศาสตร์
3. คณะกรรมการหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต เคมี
4. คณะกรรมการหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต ฟิสิกส์
5. คณะกรรมการหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต ชีววิทยา
6. คณะกรรมการหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต ภูมิศาสตร์และภูมิสารสนเทศ
7. คณะกรรมการหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต วิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย
8. คณะกรรมการหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สถิติประยุกต์และวิทยาการข้อมูล
9. คณะกรรมการหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต วิทยาศาสตร์และสิ่งแวดล้อม
10. คณะกรรมการหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต เทคโนโลยีสารสนเทศ
11. คณะกรรมการหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต วิทยาการคอมพิวเตอร์
12. คณะกรรมการหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ
13. คณะกรรมการหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต เทคโนโลยีอาหาร
14. คณะกรรมการหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต เทคนิคการสัตวแพทย์
15. คณะกรรมการหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต เทคโนโลยีดิจิทัลมีเดีย
16. คณะกรรมการหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์
17. คณะกรรมการหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเคมี
18. คณะกรรมการหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาชีววิทยา
19. คณะกรรมการหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาฟิสิกส์
20. คณะกรรมการหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป
21. คณะกรรมการหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา 4 ชุด

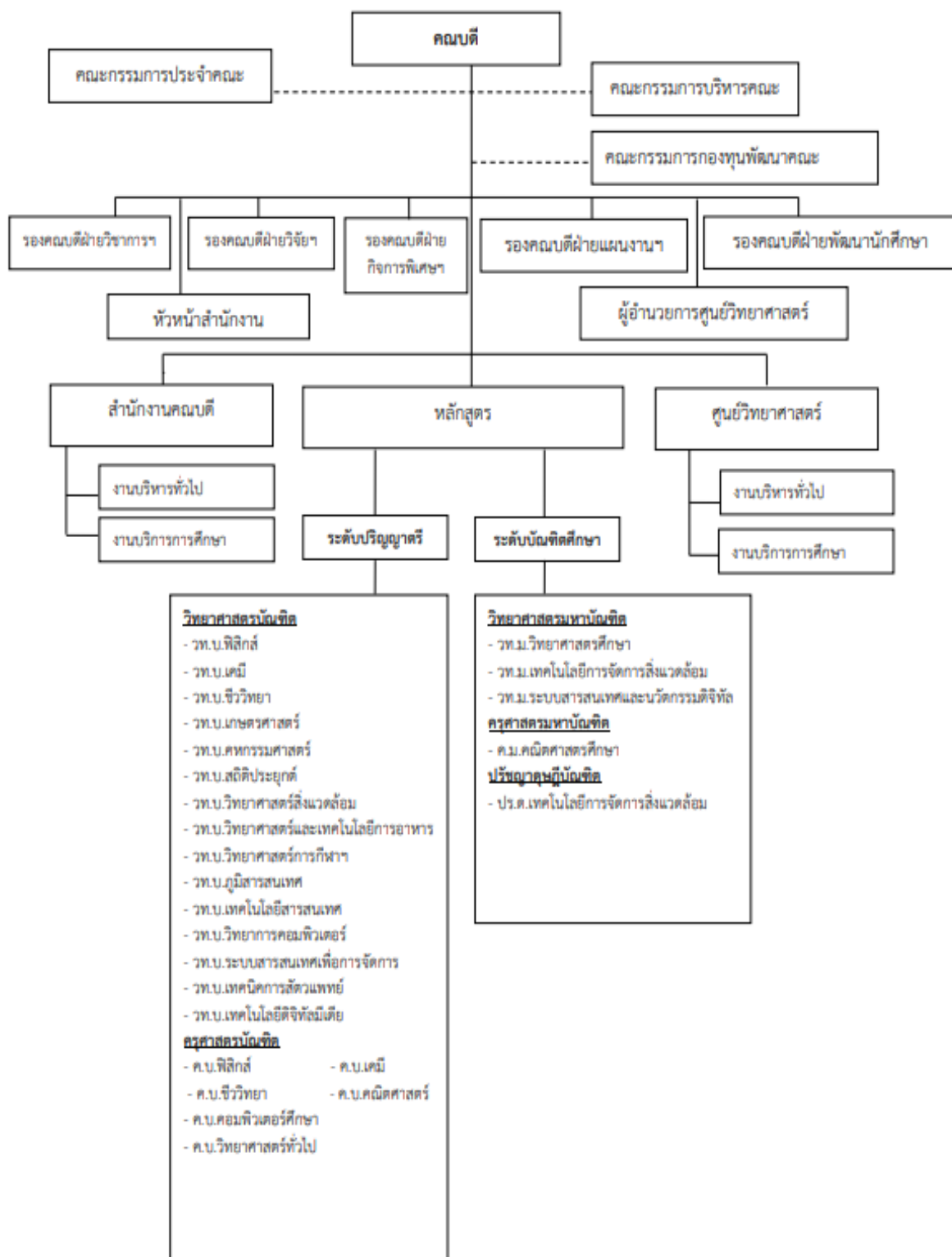
1. คณะกรรมการบริหารหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา
2. คณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา
3. คณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิตและปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา

เทคโนโลยีการจัดการสิ่งแวดล้อม

4. คณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ระบบสารสนเทศและนวัตกรรมดิจิทัล

หมายเหตุ หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสิ่งแวดล้อม และปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสิ่งแวดล้อม ใช้กรรมการบริหารชุดเดียวกัน

โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการ

ภาพที่ 4.1 โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

2. ข้อมูลแผนยุทธศาสตร์คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566–2570)

ปรัชญา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีก้าวไกล สร้างวิจัยและนวัตกรรม นำภูมิปัญญาพัฒนาท้องถิ่น

วิสัยทัศน์ เป็นผู้นำด้านแหล่งเรียนรู้ วิจัย และพัฒนานวัตกรรม ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน

พันธกิจ

1. พัฒนาคณะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้มีคุณภาพ มีสมรรถนะ ที่มีทักษะในการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 และฐานวิถีชีวิตใหม่ (New normal)
2. สร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมจากงานวิจัยให้มีคุณภาพเพื่อพัฒนาท้องถิ่น
3. สร้างเครือข่ายและความร่วมมือในการจัดการศึกษากับภาคประชาชน ชุมชน ท้องถิ่น และผู้ประกอบการ
4. บริการทางวิชาการ ถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นวัตกรรม น้อมนำแนวพระราชดำริ และทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
5. บริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ให้มีความทันสมัย คล่องตัว สู่การเปลี่ยนแปลง และการพัฒนาก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง

เป้าหมาย

1. เป็นผู้นำในการสร้างคณะด้านวิทยาศาสตร์ให้มีคุณภาพพร้อมสำหรับการดำเนินชีวิตในศตวรรษที่ 21 และฐานวิถีชีวิตใหม่ (New normal)
2. เป็นแหล่งสร้างงานวิจัย พัฒนา และถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ชุมชน รวมทั้งเป็นแหล่งแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ระหว่างท้องถิ่นและสากล

คุณลักษณะบัณฑิต

บัณฑิตมีคุณภาพ สมรรถนะ ที่ตลาดแรงงานต้องการ พัฒนาต่อยอดองค์ความรู้ เป็นที่พึ่งทางปัญญาของท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยประกอบด้วย

1. ยุทธศาสตร์ที่ 3 บูรณาการงานบริการวิชาการอย่างมีส่วนร่วม

เป้าประสงค์

1. คณะสามารถบูรณาการงานบริการวิชาการเพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชนในพื้นที่
2. คณะมีโครงการที่น้อมนำแนวพระราชดำรินำมาบูรณาการแก้ไขปัญหาในการพัฒนาท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน

กลยุทธ์

1. จัดทำแผนบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ชุมชน หรือสังคมตามจุดเน้น จุดเด่นของมหาวิทยาลัยตามศาสตร์พระราชา หรือตามแนวพระราชดำริ และแผนการนำไปใช้ประโยชน์
2. พัฒนาระบบและกลไกการบริหารงานบริการวิชาการอย่างมีส่วนร่วมให้มีประสิทธิภาพตามแผนเสริมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ที่สอดคล้องกับบริบท ปัญหา และความต้องการของ

ท้องถิ่น ชุมชน หรือสังคมตามจุดเน้น จุดเด่นของมหาวิทยาลัย ตามศาสตร์พระราชา หรือตามแนวพระราชดำริ

3. พัฒนาชุมชนเป้าหมายอย่างต่อเนื่องตามแผนเสริมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน

2. ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการบริหารจัดการ

เป้าประสงค์

คณะมีการบริหารจัดการอย่างมีธรรมาภิบาล บริหารทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด มีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้และการทำงาน

กลยุทธ์

1. บริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาล สร้างวัฒนธรรมที่ไม่ทนต่อการทุจริต
2. พัฒนาระบบบริหารด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศและมีการบูรณาการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานทั้งภายในและภายนอก
3. บริหารงบประมาณ การเงินที่มีประสิทธิภาพ มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ เพื่อสร้างเสถียรภาพทางการเงิน
4. กำกับติดตามทุกหลักสูตรให้มีการดำเนินการประกันคุณภาพหลักสูตรให้เป็นไปตามองค์ประกอบประกันคุณภาพ
5. ดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยง ที่เป็นผลจากการวิเคราะห์และระบุปัจจัยเสี่ยงที่เกิดจากปัจจัยภายนอกหรือปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ส่งผลต่อการดำเนินงานตามพันธกิจของคณะ
6. ส่งเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพของบุคลากร

วัตถุประสงค์การวิจัย ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาการพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

เป็นการนำผลการศึกษาศาพการบริหารจัดการและ ปัญหาอุปสรรคจากขั้นตอนที่ 1 มากำหนดประเด็นในการสนทนากลุ่มเพื่อสร้างแนวทาง

โดยศึกษาจากปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาระบบการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 9 ด้าน ดังนี้

1. ด้านบุคลากร ผู้รับผิดชอบโครงการยังไม่เข้าใจระเบียบราชการและแนวปฏิบัติรวมทั้งขาดการสนับสนุนปัจจัยอื่นๆ ในการออกพื้นที่ไปบริการวิชาการ เช่น การนำนักศึกษาไปร่วมดำเนินการให้บริการวิชาการในชุมชนเป้าหมาย การบูรณาการกับหลักสูตรต่างๆ คณะกรรมการฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ ไม่กระจายข้อมูลข่าวสารหรือการประชาสัมพันธ์ข้อมูลเข้าไปถึง ที่ได้รับการร่วมประชุมระดับมหาวิทยาลัยสู่อาจารย์และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ในคณะให้รับทราบ
2. ด้านหลักสูตร การจัดหลักสูตรเพื่อให้ตอบสนองความต้องการของชุมชน ยังไม่ตรงประเด็น และสามารถแก้ปัญหาความต้องการของชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากการถ่ายทอดเทคโนโลยี หรือองค์ความรู้ต่างๆ ยังทำได้ในส่วนต้นน้ำและกลางน้ำ ยังไม่ได้ไปถึงปลายน้ำ เนื่องจากระยะเวลา หรืองบประมาณในการดำเนินโครงการหรือกิจกรรม

3. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เข้าไปใช้ในการทำงานเชิงพื้นที่ ความสามารถของชุมชน ยังไม่พร้อม ทำให้การถ่ายทอดองค์ความรู้ทางด้านนี้ ยังไม่สามารถเกิดประโยชน์กับชุมชนได้มากเท่าที่ควร

4. ด้านการบริหารจัดการ โครงสร้างการบริหารจัดการ ในระดับคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไม่สอดคล้องกับระดับมหาวิทยาลัย การดำเนินงานของคณะไม่ชัดเจนในการเป็นหน่วยประสานงานหรือให้บริการวิชาการเป็นหลัก และการดำเนินงานบริการวิชาการของคณะกับระดับมหาวิทยาลัยยังไม่มีความร่วมมือกันเป็นเครือข่ายที่ชัดเจน

5. ด้านภูมิปัญญา ความรู้ความสามารถ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ควรจัดทำระบบสารสนเทศความเชี่ยวชาญของบุคลากรคณะให้ครอบคลุมและครบทุกคน เพื่อเป็นฐานข้อมูลบุคลากร ในการคัดเลือกเข้ามาเพื่อให้บริการวิชาการแก่สังคม ตามความต้องการหรือตรงประเด็นที่ได้รับบริการเข้ามา

6. ด้านลูกค้าหรือผู้ใช้บริการ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ควรมีแผนในการดำเนินงานบริการวิชาการระดับคณะ มีพื้นที่เป้าหมายที่ชัดเจน หรือสอดคล้องกับพื้นที่เป้าหมายมหาวิทยาลัย และควรพัฒนาพื้นที่แบบต่อเนื่อง เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายเกิดการพัฒนาได้อย่างยั่งยืน

7. ด้านการเงิน/งบประมาณ การเบิกจ่ายงบประมาณรายเดือนและรายไตรมาส ไม่สอดคล้องกับลักษณะการดำเนินงานบริการวิชาการในบางพื้นที่ซึ่งไม่สามารถดำเนินการ ให้แล้วเสร็จและเบิกจ่ายงบประมาณให้เสร็จสิ้นตามไตรมาสได้และในการดำเนินงานต้อง มีการบูรณาการกับการเรียนการสอนหรือให้นักศึกษาร่วมเรียนรู้กับชุมชน แต่ไม่สามารถเบิกค่าใช้จ่ายในส่วน of นักศึกษาได้หรือเบิกได้น้อยกว่าค่าใช้จ่ายจริง

8. ด้านการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ กับหน่วยงานภายนอก ในการพัฒนาชุมชนหรือองค์การเป้าหมาย คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีควรมีเครือข่ายความร่วมมือ ด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชนทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับภูมิภาคและระดับชาติ

9. ด้านชุมชนหรือองค์การเป้าหมาย ของการให้บริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ควรจัดให้มีคู่มือหรือแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินงาน ตั้งแต่ขั้นตอนการกำหนดชุมชน ศึกษาปัญหาและความต้องการ ตลอดจนการดำเนินงาน ให้บริการวิชาการแล้วเสร็จ โดยถ่ายทอดสู่บุคลากรอย่างทั่วถึง

แนวทางการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคม ยุทธศาสตร์ที่ 3 บูรณาการงานบริการวิชาการอย่างมีส่วนร่วม และยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการบริหารจัดการ ได้แก่

1. ระดับความสำเร็จของจัดทำแผนบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ชุมชน หรือ สังคม ตามจุดเน้น จุดเด่นของมหาวิทยาลัยตามศาสตร์พระราชา หรือตามแนวพระราชดำริ ด้านการจัดทำแผนการบริการวิชาการแก่สังคม โดยการมีส่วนร่วมจากชุมชน หรือกลุ่มเป้าหมายควรให้มีส่วนร่วมในการจัดทำแผน การให้บริการวิชาการร่วมกับคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จัดหาแหล่งทุนหรือสนับสนุนทรัพยากรต่างๆ ที่เพียงพอต่อการให้บริการวิชาการตามแผนงานที่กำหนดไว้

2. โครงการบริการวิชาการอย่างมีส่วนร่วมที่นำความรู้ และประสบการณ์มาใช้ พัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัย ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผนบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ควรมีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับ การดำเนินงานด้าน

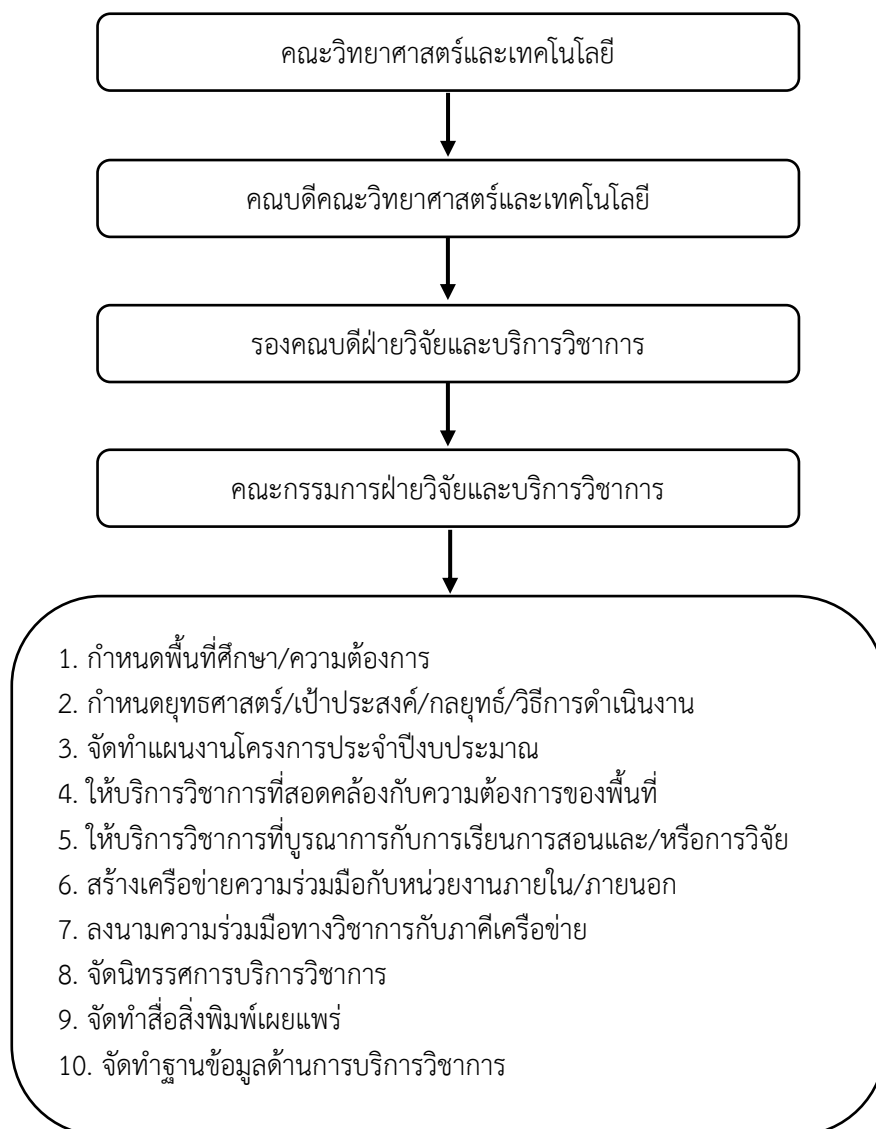
การบริการวิชาการแก่สังคมและเปิดโอกาสให้บุคลากรทุกระดับของคณะ มีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน การดำเนินงานตามความพร้อมและความถนัด สร้างขวัญและกำลังใจแก่ผู้ร่วมงานที่เป็นธรรม

3. ชุมชนเป้าหมายของคณะในการให้บริการวิชาการ/ได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยี ด้านชุมชนและกลุ่มเป้าหมายได้รับการพัฒนาและมีความเข้มแข็ง มีหลักฐานปรากฏชัดเจน ควรมีการประเมินความสำเร็จของการให้บริการวิชาการสำหรับ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและจัดทำ รายงานผลการพัฒนาต่อยอดจากการให้บริการวิชาการ ที่ทำให้ชุมชนและกลุ่มเป้าหมายสามารถพึ่งพาตนเองได้ตามศักยภาพและมีความเข้มแข็งปรากฏเป็นรูปธรรมชัดเจน

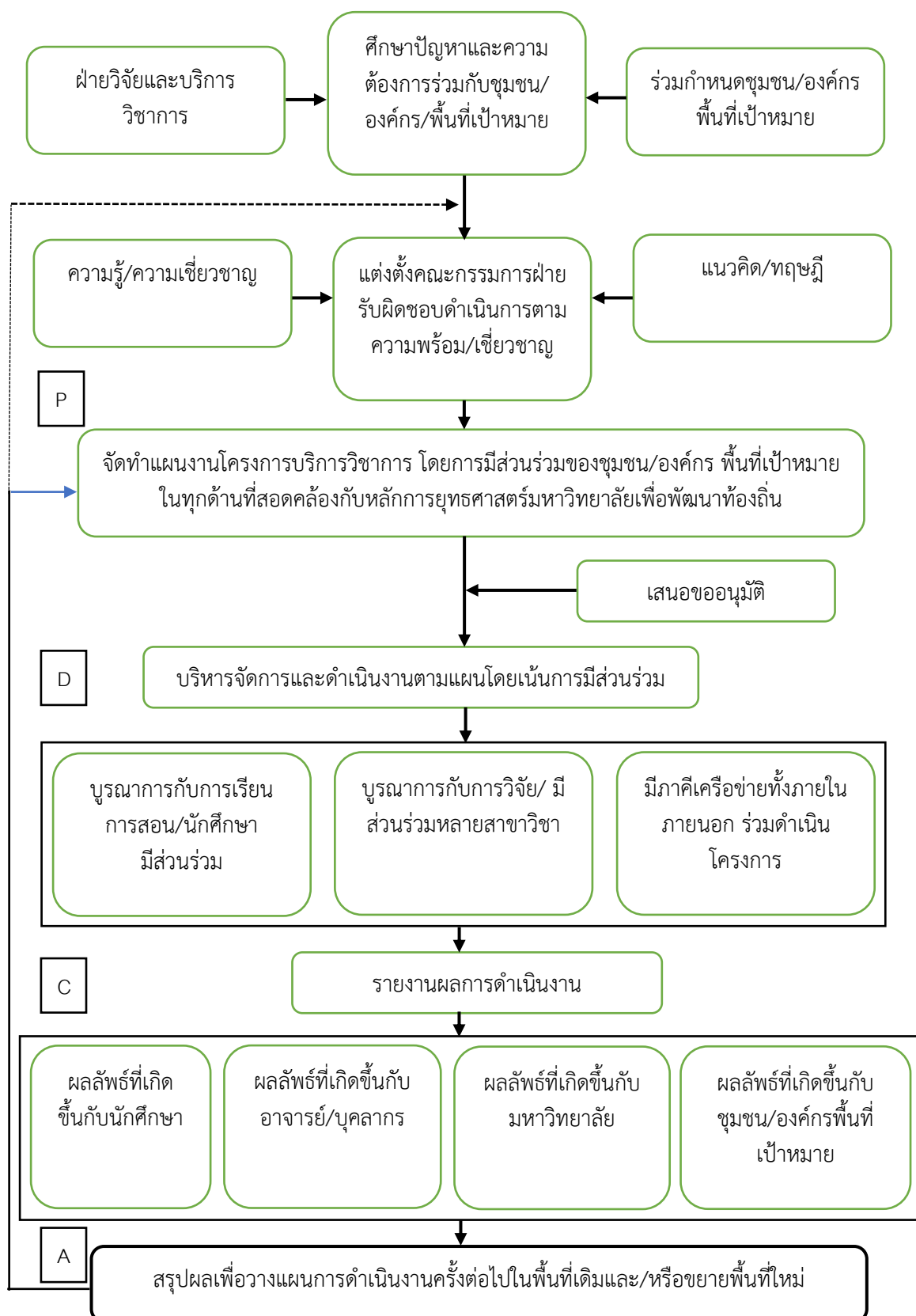
4. ชุมชนเป้าหมายที่ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องตามแผนเสริมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ด้านการดำเนินการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องของชุมชนและกลุ่มเป้าหมายควรให้บริการ วิชาการแก่ชุมชนท้องถิ่นจนเกิดการเรียนรู้จากการให้บริการวิชาการและสามารถนำไปพัฒนาต่อยอด ได้อย่างต่อเนื่อง และส่งเสริมสนับสนุนให้ชุมชน หรือกลุ่มเป้าหมายดำเนินการพัฒนาตนเองที่ สอดคล้องกับวงจรคุณภาพ PDCA

5. คณะเน้นเฉลี่ยความพึงพอใจการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ด้านการบริหาร จัดการตามหลักธรรมาภิบาล ชุมชนได้รับองค์ความรู้จากการถ่ายทอดเทคโนโลยี อย่างเต็มความรู้ ความสามารถของผู้ให้บริการ เป็นผู้ให้มากกว่าเป็นผู้รับ การทำงานควรมีหลักฐานปรากฏชัดเจน มีการประเมินความสำเร็จของการให้บริการวิชาการสำหรับชุมชน และจัดทำรายงานการให้บริการ วิชาการ หรือการถอดบทเรียนให้ชุมชนรับทราบผลการประเมินที่เที่ยงตรงและเป็นรูปธรรมอย่าง ชัดเจน

6. มีการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการดำเนินการบริหารจัดการ ด้านเทคโนโลยี สารสนเทศ ควรนำระบบเข้ามาช่วยในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูล ตั้งแต่ต้นจนสิ้นสุดการบวนการ ทำงานบริการวิชาการแก่ชุมชน สังคม บุคลากรสามารถเข้ามาดูผลการดำเนินงาน คำนวณ ศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานในครั้งต่อไป

ภาพที่ 4.2 โครงสร้างหน้าที่ของงานบริการวิชาการแก่สังคมคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ภาพที่ 4.3 แนวทางการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

วัตถุประสงค์การวิจัย ข้อที่ 3 เพื่อการเปรียบเทียบความพึงพอใจก่อนและหลังการพัฒนา
แนวทางการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

การพัฒนาระบบบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เก็บแบบสอบถามจากอาจารย์ และบุคลากรสายสนับสนุน ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ที่ปฏิบัติงานในคณะ และศูนย์วิทยาศาสตร์ ที่มีพันธกิจ
ในการให้บริการวิชาการแก่สังคม ช่วง 3 ปีที่ผ่านมา ปัจจุบันบุคลากรคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีจำนวน 195 คน การวิจัยในครั้งนี้ได้ใช้การสำรวจจากอาจารย์ 25 หลักสูตรละ 2
คน สำนักงานคณะฯ และศูนย์วิทยาศาสตร์ หน่วยงานละ 2 คน รวมกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย
จำนวน 54 คน

ตารางที่ 4.1 สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านข้อมูลทั่วไป

ด้านข้อมูล	รายละเอียด	รวม	
		จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	9	16.7
	หญิง	45	83.3
อายุ	20-30 ปี	9	16.6
	31-40 ปี	34	63.0
	41-50 ปี	11	20.4
	50 ปีขึ้นไป	-	-
การศึกษา	ปริญญาตรี	-	-
	ปริญญาโท	24	44.4
	ปริญญาเอก	30	55.6
ประเภทบุคลากร	สายวิชาการ	50	92.6
	สายสนับสนุน	4	7.4
ในระยะเวลา 3 ปี ที่ผ่านมา ท่านจัดโครงการบริการวิชาการแก่สังคม จำนวนกี่ครั้ง	1 ครั้ง	13	24.1
	2 ครั้ง	9	16.7
	3 ครั้ง	14	25.9
	4 ครั้ง	8	14.8
	มากกว่า 4 ครั้ง	10	18.5

จากการสำรวจด้วยแบบสอบถามจากอาจารย์ และบุคลากรสายสนับสนุน ของคณะ
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 45 คน แบ่งเป็นเพศชาย 9 คน (ร้อยละ 16.7) เพศหญิง 45
คน (ร้อยละ 83.3) ผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุอยู่ในช่วงเฉลี่ย 31-40 ปี จำนวน 34 คน (ร้อยละ
63.0) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก จำนวน 30 คน (ร้อยละ

55.6) ประเภทยุทธศาสตร์ สายวิชาการ จำนวน 50 คน (ร้อยละ 92.6) ส่วนการจัดโครงการบริการวิชาการแก่สังคม ระยะเวลา 3 ปี ที่ผ่านมา จำนวน 1 ครั้ง 13 คน (ร้อยละ 24.1) รายละเอียดข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามแสดงในตารางที่ 4.1

หน่วยงานที่สังกัด

สาขา/หลักสูตร

1. หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต เกษตรศาสตร์
2. หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต คหกรรมศาสตร์
3. หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต เคมี
4. หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต ฟิสิกส์
5. หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต ชีววิทยา
6. หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต ภูมิศาสตร์และภูมิสารสนเทศ
7. หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต วิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย
8. หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สถิติประยุกต์และวิทยาการข้อมูล
9. หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต วิทยาศาสตร์และสิ่งแวดล้อม
10. หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต เทคโนโลยีสารสนเทศ
11. หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต วิทยาการคอมพิวเตอร์
12. หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ
13. หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต เทคโนโลยีอาหาร
14. หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต เทคนิคการสัตวแพทย์
15. หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต เทคโนโลยีดิจิทัลมีเดีย
16. หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์
17. หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเคมี
18. หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาชีววิทยา
19. หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาฟิสิกส์
20. หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป
21. หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา
22. หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา
23. หลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา
24. หลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชา เทคโนโลยีการจัดการสิ่งแวดล้อม
25. หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา เทคโนโลยีการจัดการสิ่งแวดล้อม

หน่วยงาน

1. สำนักงานคณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
2. ศูนย์วิทยาศาสตร์

พื้นที่อำเภอที่ให้บริการวิชาการแก่สังคม

1. อำเภอชุมพวง
2. อำเภอบัวลาย
3. อำเภอสีดา
4. อำเภอเฉลิมพระเกียรติ
5. อำเภอโชคชัย
6. อำเภอปากช่อง
7. อำเภอห้วยแถลง
8. อำเภอเมืองนครราชสีมา
9. อำเภอสีคิ้ว
10. อำเภอโนนไทย
11. อำเภอวังน้ำเขียว

ตารางที่ 4.2 ข้อมูลศักยภาพในการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านบุคลากร

ปัจจัย	ผลการทดสอบ		ระดับ
	N=54		
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	
ด้านบุคลากร			
1.อาจารย์รับผิดชอบโครงการจะเป็นบุคลากรที่สำคัญที่สุดในการให้บริการวิชาการ โดยมีเจ้าหน้าที่เป็นฝ่ายสนับสนุน	4.52	0.574	มากที่สุด
2.จำนวนบุคลากรทั้งหมดที่มีอยู่ในปัจจุบันเพียงพอต่อการดำเนินการบริการวิชาการแก่สังคม	4.31	0.696	มาก
3.วิทยากรในหลักสูตรที่จัดการเข้าร่วม อาจเชิญบุคคลจากภายนอกมหาวิทยาลัยที่มีความรู้ความสามารถ	4.52	0.504	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.45	0.59	มาก

จากการสอบถามสถานภาพส่วนบุคคลในการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านบุคลากร ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นในด้านบุคลากรของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในภาพรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$) และเมื่อพิจารณาความเห็นด้วยในรายข้อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า มีเท่ากัน 2 ข้อ คืออาจารย์รับผิดชอบโครงการจะเป็นบุคลากรที่สำคัญที่สุดในการให้บริการวิชาการ โดยมีเจ้าหน้าที่เป็นฝ่ายสนับสนุน และวิทยากรในหลักสูตรที่จัดการเข้าร่วม อาจเชิญบุคคลจากภายนอกมหาวิทยาลัยที่มีความรู้ความสามารถระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$) ส่วนความคิดเห็นลำดับสุดท้าย คือจำนวนบุคลากรทั้งหมดที่มีอยู่

ในปัจจุบันเพียงพอต่อการดำเนินการบริการวิชาการแก่สังคม ระดับมาก ($\bar{X} = 4.31$) ดังแสดงในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.3 ข้อมูลศักยภาพในการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านหลักสูตร

ปัจจัย	ผลการทดสอบ N=54		ระดับ
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	
ด้านหลักสูตร			
หลักสูตรที่จัดอบรมต้องตอบสนองทิศทางของคณะและมหาวิทยาลัย	4.37	0.487	มาก
ปัจจุบันคณะมีหลักสูตรด้านการบริการวิชาการแก่สังคมที่เหมาะสมและหลากหลาย	3.90	0.680	มาก
เฉลี่ย	4.14	0.580	มาก

จากการสอบถามสถานภาพส่วนบุคคลในการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านหลักสูตร ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นในด้านหลักสูตรของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในภาพรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$) และเมื่อพิจารณาความเห็นด้วยในรายข้อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า หลักสูตรที่จัดอบรมต้องตอบสนองทิศทางของคณะและมหาวิทยาลัย ระดับมาก ($\bar{X} = 4.37$) ตามด้วยปัจจุบันคณะมีหลักสูตรด้านการบริการวิชาการแก่สังคมที่เหมาะสมและหลากหลาย ระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$) ดังแสดงในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.4 ข้อมูลศักยภาพในการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

ปัจจัย	ผลการทดสอบ N=54		ระดับ
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	
ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ			
การนำเสนอหลักสูตรการบริการวิชาการแก่สังคมควรลงประกาศเชิญชวนผ่านช่องทางออนไลน์ต่างๆ ของคณะและมีหนังสือเชิญชวนถึงหน่วยงานเป้าหมาย	4.57	0.601	มากที่สุด
อุปกรณ์ด้านสารสนเทศควรจัดไว้ที่ส่วนกลางเพื่อให้หน่วยงานที่จัดหลักสูตรมายืมใช้เมื่อมีโครงการ	4.29	0.633	มาก
การจัดหลักสูตรการบริการทางวิชาการ ควรนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการอบรม	4.48	0.606	มาก
ระบบฐานข้อมูลและการพัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านการบริการวิชาการแก่สังคม มีความสำคัญต่อการจัดการโครงการ	4.42	0.601	มาก
เฉลี่ย	4.44	0.610	มาก

จากการสอบถามสถานภาพส่วนบุคคลในการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในภาพรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$) และเมื่อพิจารณาความเห็นด้วยในรายข้อพบว่า รายการที่มีความเห็นด้วยและมีค่าเฉลี่ยสูง 3 ลำดับแรก คือ การนำเสนอหลักสูตรการบริการวิชาการแก่สังคมควรลงประกาศเชิญชวนผ่านช่องทางออนไลน์ต่างๆ ของคณะ และมีหนังสือเชิญชวนถึงหน่วยงานเป้าหมาย ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$) ถัดมาคือ การจัดหลักสูตรการบริการทางวิชาการ ควรนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการอบรม ระดับมาก ($\bar{X} = 4.48$) และระบบฐานข้อมูลและการพัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านการบริการวิชาการแก่สังคม มีความสำคัญต่อการจัดการโครงการ ระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$) ส่วนความคิดเห็นต่ำสุด คือ อุปกรณ์ด้านสารสนเทศควรจัดไว้ที่ส่วนกลางเพื่อให้หน่วยงานที่จัดหลักสูตรมาเยี่ยมชมเมื่อมีโครงการ ระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$) ดังแสดงในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.5 ข้อมูลศักยภาพในการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านการบริหารจัดการ

ปัจจัย	ผลการทดสอบ N=54		ระดับ
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	
ด้านการบริหารจัดการ			
การบริหารจัดการหลักสูตรเป็นหน้าที่ของผู้จัดโครงการ และคณะมีหน้าที่อำนวยความสะดวกในการจัดโครงการ	4.33	0.476	มาก
การบริหารจัดการที่ดีควรจัดทำในรูปแบบกรรมการในแต่ละโครงการ	4.46	0.605	มาก
คณะกรรมการจัดตั้งหน่วยงานการบริหารงานด้านการบริการวิชาการแก่สังคมทำงานกำกับดูแลโดยเฉพาะ	4.46	0.605	มาก
การบริหารจัดการทุกโครงการควรมีการตรวจสอบควบคุมคุณภาพตามระบบประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย โดยหน่วยงานกลาง	4.28	0.656	มาก
เฉลี่ย	4.38	0.59	มาก

จากการสอบถามสถานภาพส่วนบุคคลในการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านการบริหารจัดการ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นในด้านการบริหารจัดการของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในภาพรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$) และเมื่อพิจารณาความเห็นด้วยในรายข้อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า มีเท่ากัน 2 ข้อ คือ การบริหารจัดการที่ดีควรจัดทำในรูปแบบกรรมการในแต่ละโครงการ และคณะกรรมการจัดตั้งหน่วยงานการบริหารงานด้านการบริการวิชาการแก่สังคมทำงานกำกับดูแลโดยเฉพาะ ระดับมาก ($\bar{X} = 4.46$) ถัดมาคือ การบริหารจัดการหลักสูตรเป็นหน้าที่ของผู้จัดโครงการ และคณะมีหน้าที่อำนวยความสะดวกในการจัดโครงการ ระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$) ส่วนความคิดเห็นลำดับสุดท้าย คือ การบริหารจัดการทุกโครงการควรมีการตรวจสอบควบคุมคุณภาพตามระบบประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย โดยหน่วยงานกลาง ระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$) ดังแสดงในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.6 ข้อมูลศักยภาพในการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านภูมิปัญญา ความรู้ความสามารถ

ปัจจัย	ผลการทดสอบ		ระดับ
	N=54		
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	
ด้านภูมิปัญญา ความรู้ความสามารถ			
อาจารย์มีศักยภาพสูงพอในการบริการวิชาการแก่สังคม	4.59	0.495	มากที่สุด
เจ้าหน้าที่มีทักษะ ความสามารถ จะเป็นผู้ทำหน้าที่สนับสนุนในการดำเนินโครงการได้	4.42	0.499	มาก
เฉลี่ย	4.51	0.500	มากที่สุด

จากการสอบถามสถานภาพส่วนบุคคลในการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านภูมิปัญญา ความรู้ความสามารถ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นในด้านภูมิปัญญา ความรู้ความสามารถของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในภาพรวมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$) และเมื่อพิจารณาความเห็นด้วยในรายข้อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า อาจารย์มีศักยภาพสูงพอในการบริการวิชาการแก่สังคม ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$) ตามด้วยเจ้าหน้าที่มีทักษะ ความสามารถ จะเป็นผู้ทำหน้าที่สนับสนุนในการดำเนินโครงการได้ ระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$) ดังแสดงในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.7 ข้อมูลศักยภาพในการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านลูกค้าหรือผู้ใช้บริการ

ปัจจัย	ผลการทดสอบ		ระดับ
	N=54		
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	
ด้านลูกค้าหรือผู้ใช้บริการ			
มีการสำรวจความต้องการบริการวิชาการแก่สังคมก่อนมีการจัดทำโครงการ	3.92	0.908	มาก
มีการสำรวจความต้องการบริการวิชาการแก่สังคมก่อนมีการจัดทำโครงการ	4.51	0.693	มากที่สุด
การบริการวิชาการแก่สังคม ผู้ใช้บริการควรรวมบุคลากรภายในมหาวิทยาลัย ให้สามารถเข้ารับการบริการด้วย	4.62	0.592	มากที่สุด
ลูกค้าหมายถึง ผู้ที่สนใจเข้ารับการอบรม หรือผู้ต้องการศึกษาเพิ่มเติม เป็นการบริการการศึกษาแก่บุคคลทั่วไปทุกชนชั้นโดยไม่จำกัดเพศและวัย	4.61	0.492	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.42	0.670	มาก

จากการสอบถามสถานภาพส่วนบุคคลในการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านลูกค้าหรือผู้ใช้บริการ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นในด้านลูกค้าหรือผู้ใช้บริการของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในภาพรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$) และเมื่อพิจารณาความเห็นด้วยในรายข้อพบว่า รายการที่มีความเห็นด้วยและมีค่าเฉลี่ยสูง 3 ลำดับแรก คือ การบริการวิชาการแก่สังคม ผู้ใช้บริการควรรวมบุคลากรภายในมหาวิทยาลัย ให้สามารถเข้ารับการบริการด้วย ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.62$) ถัดมาคือ ลูกค้าหมายถึง ผู้ที่สนใจเข้ารับการอบรม หรือผู้ต้องการศึกษาเพิ่มเติม เป็นการบริการการศึกษาแก่บุคคลทั่วไปทุกชนชั้นโดยไม่จำกัดเพศและวัย ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.61$) และมีการสำรวจความต้องการบริการวิชาการแก่สังคมก่อนมีการจัดทำโครงการ ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$) ส่วนความคิดเห็นต่ำสุด คือ มีการสำรวจความต้องการบริการวิชาการแก่สังคมก่อนมีการจัดทำโครงการ ระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$) ดังแสดงในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.8 ข้อมูลศักยภาพในการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านการเงิน

ปัจจัย	ผลการทดสอบ N=54		ระดับ
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	
ด้านการเงิน			
การบริการวิชาการแก่สังคมควรเก็บค่าใช้จ่ายจากการลงทะเบียนทุกโครงการ	3.61	0.684	มาก
การบริการวิชาการแก่สังคมไม่ควรเน้นผลกำไรมาก แต่เน้นการเผยแพร่วิชาการให้แก่สังคม	4.29	0.690	มาก
คณะมีหลักเกณฑ์การบริหารจัดการด้านการเงินที่ชัดเจน	4.01	1.054	มาก
คณะมีงบประมาณสนับสนุนแก่ผู้จัดโครงการ	4.03	1.008	มาก
รายได้หลักจากการบริการวิชาการแก่สังคมมาจากค่าลงทะเบียนการฝึกอบรมสัมมนา	4.00	0.752	มาก
บุคลากรในคณะที่เข้ารับการอบรม คณะจะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมดให้กับผู้บริหารโครงการ	4.05	0.684	มาก
เฉลี่ย	3.98	0.810	มาก

จากการสอบถามสถานภาพส่วนบุคคลในการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านการเงิน ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นในด้านการเงินของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในภาพรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$) และเมื่อพิจารณาความเห็นด้วยในรายข้อพบว่า รายการที่มีความเห็นด้วยและมีค่าเฉลี่ยสูง 3 ลำดับแรก คือ การบริการวิชาการแก่สังคมไม่ควรเน้นผลกำไรมาก แต่เน้นการเผยแพร่วิชาการให้แก่สังคม ระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$) ถัดมาคือ บุคลากรในคณะที่เข้ารับการอบรม คณะจะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมดให้กับผู้บริหารโครงการ ระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$) และคณะมีงบประมาณสนับสนุนแก่ผู้จัดโครงการ ระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$) ส่วนความคิดเห็นต่ำสุด คือ การบริการวิชาการแก่สังคมควรเก็บค่าใช้จ่ายจากการลงทะเบียนทุกโครงการ ระดับมาก ($\bar{X} = 3.61$) ดังแสดงในตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.9 ข้อมูลศักยภาพในการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ

ปัจจัย	ผลการทดสอบ N=54		ระดับ
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	
ด้านการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ			
คณะสามารถสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก เพื่อให้บริการวิชาการแก่ชุมชนท้องถิ่นหรือองค์กรเป้าหมาย	4.35	0.648	มาก
คณะมีเครือข่ายความร่วมมือด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชน ทั้งในระดับชาติระดับภูมิภาคและระดับท้องถิ่น	4.03	0.643	มาก
คณะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานบริการวิชาการที่เป็นตัวแทนจากทุกสาขาและหน่วยงานเพื่อดำเนินงาน ให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย	4.05	0.833	มาก
คณะมีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านการบริการวิชาการ แก่บุคลากรของคณะอย่างทั่วถึง	3.74	0.914	มาก
เฉลี่ย	4.04	0.760	มาก

จากการสอบถามสถานภาพส่วนบุคคลในการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นในด้านการสร้างเครือข่ายความร่วมมือของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในภาพรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$) และเมื่อพิจารณาความเห็นด้วยในรายข้อพบว่า รายการที่มีความเห็นด้วยและมีค่าเฉลี่ยสูง 3 ลำดับแรก คือ คณะสามารถสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกเพื่อให้บริการวิชาการแก่ชุมชนท้องถิ่นหรือองค์กรเป้าหมาย ระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$) ถัดมาคือ คณะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานบริการวิชาการที่เป็นตัวแทนจากทุกสาขาและหน่วยงานเพื่อดำเนินงาน ให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$) และคณะมีเครือข่ายความร่วมมือด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชน ทั้งในระดับชาติระดับภูมิภาคและระดับท้องถิ่น ระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$) ส่วนความคิดเห็นต่ำสุด คือ คณะมีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านการบริการวิชาการ แก่บุคลากรของคณะอย่างทั่วถึง ระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$) ดังแสดงในตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.10 ข้อมูลศักยภาพในการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะ
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านชุมชนหรือองค์กรเป้าหมาย

ปัจจัย	ผลการทดสอบ		ระดับ
	N=54		
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	
ด้านชุมชนหรือองค์กรเป้าหมาย			
คณะกรรมการพื้นที่เป้าหมายในการให้บริการวิชาการแล้วมอบหมาย ให้แต่ละหน่วยงานร่วมรับผิดชอบตามความถนัดและเชี่ยวชาญ	4.02	0.765	มาก
คณะมีคู่มือแนวปฏิบัติหรือรายละเอียดเกี่ยวกับ การดำเนินงานด้านการบริการวิชาการและถ่ายทอดสู่หน่วยงาน/บุคลากรอย่างทั่วถึง	3.56	1.022	มาก
มีการกำหนดให้ผู้รับผิดชอบโครงการบริการวิชาการสรุปผลลัพธ์ผลกระทบที่เกิดจากการดำเนินงานในชุมชนหรือองค์กรเป้าหมายเป็นระยะ ๆ	3.93	0.887	มาก
มีการนำองค์ความรู้จากการวิจัยของอาจารย์ ในมหาวิทยาลัยไปให้บริการวิชาการเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งแก่ชุมชนหรือองค์กร เป้าหมาย	3.85	0.979	มาก
ชุมชนหรือองค์กรเป้าหมายได้รับประโยชน์จากการให้บริการวิชาการ เกิดความพึงพอใจและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง และนำไปพัฒนาต่อยอดได้อย่างต่อเนื่อง	3.89	0.883	มาก
เฉลี่ย	3.85	0.91	มาก

จากการสอบถามสถานภาพส่วนบุคคลในการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านชุมชนหรือองค์กรเป้าหมายผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นในด้านชุมชนหรือองค์กรเป้าหมายของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในภาพรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$) และเมื่อพิจารณาความเห็นด้วยในรายข้อพบว่า รายการที่มีความเห็นด้วยและมีค่าเฉลี่ยสูง 3 ลำดับแรก คือ คณะกำหนดพื้นที่เป้าหมายในการให้บริการวิชาการแล้วมอบหมาย ให้แต่ละหน่วยงานร่วมรับผิดชอบตามความถนัดและเชี่ยวชาญ ระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$) ถัดมาคือ มีการกำหนดให้ผู้รับผิดชอบโครงการบริการวิชาการสรุป ผลลัพธ์ผลกระทบที่เกิดจากการดำเนินงานในชุมชนหรือองค์กรเป้าหมายเป็นระยะ ๆ ระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$) และชุมชนหรือองค์กรเป้าหมายได้รับประโยชน์จากการให้บริการวิชาการ เกิดความพึงพอใจและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง และนำไปพัฒนาต่อยอดได้อย่างต่อเนื่อง ระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$) ส่วนความคิดเห็นต่ำสุดคือ คณะมีคู่มือแนวปฏิบัติหรือรายละเอียดเกี่ยวกับ การดำเนินงานด้านการบริการวิชาการและถ่ายทอดสู่หน่วยงาน/บุคลากรอย่างทั่วถึงระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$) ดังแสดงในตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.11 ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาระบบการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ปัจจัย	ผลการทดสอบ N=54		ระดับ
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	
1. ด้านบุคลากร	4.72	0.45	มากที่สุด
2. ด้านหลักสูตร	4.52	0.57	มากที่สุด
3. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	4.35	0.64	มาก
4. ด้านการบริหารจัดการ	4.46	0.71	มาก
5. ด้านภูมิปัญญาความรู้ความสามารถ	4.59	0.56	มากที่สุด
6. ด้านลูกค้าหรือผู้ใช้บริการ	4.48	0.63	มาก
7. ด้านการเงิน	4.46	0.71	มาก
8. ด้านการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ	4.50	0.66	มาก
9. ด้านชุมชนหรือองค์กรเป้าหมาย	4.57	0.63	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.50	0.63	มาก

จากการสอบถามสถานภาพส่วนบุคคล ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาระบบการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นในภาพรวมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.50$) และเมื่อพิจารณาความเห็นด้วยในรายปัจจัยพบว่า รายการที่มีความเห็นด้วยและมีค่าเฉลี่ยสูง 3 ลำดับแรก คือ ด้านบุคลากร ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.72$) ถัดมาคือ มีด้านภูมิปัญญา ความรู้ความสามารถ ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$) และด้านชุมชนหรือองค์กรเป้าหมาย ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$) ส่วนความคิดเห็นต่ำสุด คือ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและ ระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$) ดังแสดงในตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.12 เปรียบเทียบความพึงพอใจก่อนและหลังการพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

รายการ	ก่อน		หลัง		t- test	P- value	ผล
	ผลการทดสอบ (n = 54)		ผลการทดสอบ (n = 54)				
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่าเฉลี่ย	S.D.			
1. ด้านบุคลากร	4.42	0.60	4.45	0.59	0.313	0.578	ไม่ต่าง
2. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	3.55	0.57	4.44	0.61	0.220	0.803	ไม่ต่าง
3. ด้านการบริหารจัดการ	3.77	0.61	4.38	0.59	0.811	0.450	ไม่ต่าง
4. ด้านการเงิน	4.40	0.67	3.98	0.81	0.131	0.878	ไม่ต่าง
5. ด้านเครือข่ายความร่วมมือ	3.72	0.60	4.04	0.76	1.496	0.234	ไม่ต่าง
6. ด้านพื้นที่ชุมชน เป้าหมาย	3.60	0.57	3.85	0.91	1.257	0.293	ไม่ต่าง

จากตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์พบว่า การเปรียบเทียบความพึงพอใจก่อนและหลังการพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ช่วงเดือนตุลาคม 2564- กันยายน 2565 และและหลังจากดำเนินการตามแนวทางการพัฒนา ในปีงบประมาณ 2565-2566 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การพัฒนาระบบบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาสภาพการพัฒนาระบบการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อศึกษาการพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และเพื่อการเปรียบเทียบความพึงพอใจก่อนและหลังการพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย

วัตถุประสงค์การวิจัย ข้อที่ 1 เพื่อการศึกษาสภาพการพัฒนาระบบการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ปัจจุบันคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยได้ปรับเปลี่ยนการบริหารงานเป็นการบริหารงานระดับ หลักสูตร ตามประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา เรื่องการบริหารงานวิชาการ พ.ศ.2559 ลงวันที่ 11 กันยายน 2559 และได้มีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรขึ้นมาใหม่ ปัจจุบันคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีทั้งหมด 25 หลักสูตร ประกอบด้วยระดับปริญญาตรี 24 หลักสูตร ปริญญาโทและปริญญาเอก 4 หลักสูตร มีบุคลากรสายวิชาการจำนวน 144 คน มีสายสนับสนุนจำนวน 51 คน

จากการศึกษาบริบทด้านการให้บริการการการศึกษาสภาพการพัฒนาระบบการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พบว่าปัจจุบันคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้มีการให้บริการวิชาการแก่สังคมโดยกำหนดไว้ในพันธกิจของคณะ ยุทธศาสตร์ที่ 3 บูรณาการงานบริการวิชาการอย่างมีส่วนร่วม และยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการบริหารจัดการ โดยมีคณะกรรมการฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการเป็นผู้ดำเนินหลัก ในรูปแบบการจัดอบรม กิจกรรม/โครงการ สัมมนา

จากการสอบถามสถานภาพส่วนบุคคล ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาระบบการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นในภาพรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.50$) และเมื่อพิจารณาความเห็นด้วยในรายปัจจัยพบว่า รายการที่มีความเห็นด้วยและมีค่าเฉลี่ยสูง 3 ลำดับแรก คือ ด้านบุคลากร ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.72$) ถัดมาคือ มีด้านภูมิปัญญา ความรู้ความสามารถ ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$) และด้านชุมชนหรือองค์กรเป้าหมาย ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$) ส่วนความคิดเห็นต่ำสุด คือ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$)

วัตถุประสงค์การวิจัย ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาการพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

จัดสนทนากลุ่ม อาจารย์ และบุคลากรสายสนับสนุน คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อสรุปและนำเสนอรูปแบบออกแบบการพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคม ให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน โดยนำปัญหาอุปสรรคจากขั้นตอนที่ 1 มากำหนดประเด็นในการสนทนากลุ่มเพื่อสร้างแนวทางการบริหารจัดการ จำนวน 9 ประเด็น คือ ด้านบุคลากร ด้านหลักสูตร ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการบริหารจัดการ ด้านภูมิปัญญา ความรู้ความสามารถ ด้านลูกค้าหรือผู้ใช้บริการ ด้านการเงิน/งบประมาณ ด้านการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ และด้านชุมชนหรือองค์การเป้าหมาย พร้อมด้วยแนวทางการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคม ยุทธศาสตร์ที่ 3 บูรณาการงานบริการวิชาการอย่างมีส่วนร่วม และยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการบริหารจัดการ โดยผลการวิเคราะห์การพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการการบริการแก่สังคม ผลการศึกษาได้โครงสร้างหน้าที่ของงานบริการวิชาการแก่สังคมคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และแนวทางการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ด้านโครงสร้าง ควรกำหนดโครงสร้างการบริหารงานของฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ ให้ชัดเจนมีความคล่องตัว และกำหนดผู้รับผิดชอบ จัดทำแผนงานโครงการและงบประมาณที่จะดำเนินการในแต่ละปี ตามศักยภาพของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่เชื่อมโยงกับหลักสูตรหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และมีอำนาจในการบริหารจัดการตามพันธกิจ

2. ด้านคณะกรรมการฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ ที่รับผิดชอบงานบริการวิชาการแก่สังคม เพื่อความเป็นเอกภาพควรแต่งตั้งคณะกรรมการกลางจากทุกหลักสูตรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นผู้รับผิดชอบในการบริหารจัดการด้านแผนปฏิบัติงานโครงการ งานธุรการ งานการเงิน งานนโยบายและแผนงาน และงานติดตามประเมินผล อีกทั้งตามภาระงานที่เกี่ยวข้องของฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ เพื่อให้อาจารย์และบุคลากรในคณะ ได้ทำหน้าที่บริการวิชาการตามความเชี่ยวชาญ และความถนัดได้เต็มศักยภาพ และให้มีผู้ประสานงานกลางหรือเลขานุการฝ่าย ช่วยขับเคลื่อนการบริหารจัดการเพื่อความสะดวกในการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานทั้งภายในและภายนอก

3. ด้านความสอดคล้องกับพันธกิจของมหาวิทยาลัย ควรกำหนดพื้นที่เป้าหมายหรือประเด็นในการบริการวิชาการแก่สังคม ให้สอดคล้องกับพื้นที่ของมหาวิทยาลัย หรือพื้นที่ที่ต่อเนื่องของคณะ โดยร่วมกับชุมชน คือ ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ ร่วมประเมินผล และร่วมรับผลประโยชน์

4. ด้านการพัฒนาการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคม ควรกำหนดกรอบการดำเนินงานที่ชัดเจน มอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบ ดำเนินงานให้เป็นไปตามยุทธศาสตร์ของคณะ และมหาวิทยาลัย และสอดคล้องกับเกณฑ์การประเมิน จัดทำปฏิทินการดำเนินงานบริการวิชาการ เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมในการดำเนินการให้บริการสู่เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ กำหนดนโยบายการ

คิดภาระงานให้กับอาจารย์และบุคลากร ที่รับผิดชอบงานบริการวิชาการที่เป็นธรรม โดยให้น้ำหนัก การคิดภาระงานที่สอดคล้องกับการปฏิบัติงานจริง ระดมความสามารถทุกศาสตร์ตามศักยภาพที่มี เพื่อให้บริการวิชาการแก่ชุมชนท้องถิ่นตามพันธกิจของคณะ มหาวิทยาลัย รวมทั้งการสะสมผลงาน ของอาจารย์และบุคลากร เพื่อประกอบการเขียนเสนอขอผลงานทางวิชาการ หรือตำแหน่งที่สูงขึ้น และพัฒนาในการจัดสรรงบประมาณด้านการวิจัยที่บูรณาการกับการบริการวิชาการ หรือพัฒนาใน การจัดสรรงบประมาณตามความต้องการในพื้นที่เพื่อแก้ปัญหาในการบริการวิชาการแก่ชุมชน พัฒนาด้านการบริหารจัดการ โดยใช้วงจรคุณภาพ PDCA

5. แนวทางการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคม ยุทธศาสตร์ที่ 3 บูรณาการงาน บริการวิชาการอย่างมีส่วนร่วม และยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการบริหารจัดการ สามารถสรุปผลได้ดังนี้

5.1 ด้านการกำหนดชุมชนหรือองค์การเป้าหมายของการให้บริการทาง วิชาการ คณะ ควรจัดให้มีคู่มือหรือแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินงานตั้งแต่ ขั้นตอนการกำหนดชุมชน ศึกษาปัญหา และความต้องการ ตลอดจนการดำเนินงาน ให้บริการวิชาการแล้วเสร็จ โดยถ่ายทอดสู่หลักสูตร หน่วยงานและบุคลากรอย่างทั่วถึง

5.2 ด้านการจัดทำแผนการบริการวิชาการ โดยการมีส่วนร่วมจากชุมชน หรือ กลุ่มเป้าหมาย ควรให้ชุมชน หรือพื้นที่เป้าหมายมีส่วนร่วมในการจัดทำแผน การให้บริการวิชาการ ร่วมกับคณะ จัดหาแหล่งทุนหรือสนับสนุนทรัพยากรต่างๆ ที่เพียงพอต่อการให้บริการวิชาการ ตาม แผนงานที่กำหนดไว้

5.3 ด้านชุมชนหรือองค์การเป้าหมายได้รับการพัฒนาและมีความเข้มแข็ง มีหลักฐาน ปรากฏชัดเจน ควรมีการประเมินความสำเร็จของการให้บริการวิชาการทั้งก่อนและหลัง สำหรับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และจัดทำรายงานผลการพัฒนาต่อยอดจากการให้บริการวิชาการ ที่ทำให้ชุมชน หรือ กลุ่มเป้าหมายสามารถพึ่งพาตนเองได้ตามศักยภาพและมีความเข้มแข็งปรากฏเป็นรูปธรรมชัดเจน

5.4 ด้านการดำเนินการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องของชุมชนหรือกลุ่มเป้าหมาย ควรให้บริการวิชาการแก่ชุมชนท้องถิ่นจนเกิดการเรียนรู้จากการให้บริการ วิชาการและสามารถนำไป พัฒนาต่อยอดได้อย่างต่อเนื่อง และส่งเสริมสนับสนุนให้ชุมชน หรือกลุ่มเป้าหมายดำเนินการพัฒนา ตนเองที่สอดคล้องกับวงจรคุณภาพ PDCA

5.5 ด้านการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายในและภายนอก การพัฒนา ชุมชนหรือกลุ่มเป้าหมาย คณะควรมีเครือข่ายความร่วมมือ ด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชนทั้งใน ระดับท้องถิ่น ระดับภูมิภาคและระดับชาติ

5.6 ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผนบริการวิชาการแก่สังคม ของอาจารย์ และบุคลากร ควรมีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านการบริการวิชาการแก่ สังคม และเปิดโอกาสให้บุคลากรของคณะมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนการดำเนินงานตามความพร้อมและ ความถนัด สร้างขวัญและกำลังใจแก่ผู้ร่วมงานที่เป็นธรรม

วัตถุประสงค์การวิจัย ข้อที่ 3 เพื่อการเปรียบเทียบความพึงพอใจก่อนและหลังการพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

นำผลการวิจัยจากขั้นที่ 2 มาเป็นแนวทางและรูปแบบ การพัฒนาการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยใช้ตามเกณฑ์มาตรฐาน ยุทธศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566–2570) โดยเก็บข้อมูลแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยมีการตรวจสอบความตรง (Validity) ของเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อทำการเปรียบเทียบความพึงพอใจก่อนและหลังการพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีตั้งแต่ เดือนตุลาคม 2564-กันยายน 2565 จำแนกตามประเด็น และได้แนวทางการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยใช้วงจรคุณภาพ PDCA

ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาระบบการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นในภาพรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.50$) และเมื่อพิจารณาความเห็นด้วยในรายปัจจัยพบว่า รายการที่มีความเห็นด้วยและมีค่าเฉลี่ยสูง คือ ด้านบุคลากร ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.72$) ส่วนความคิดเห็นต่ำ คือ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$)

ผลการวิเคราะห์พบว่า การเปรียบเทียบความพึงพอใจก่อนและหลังการพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีช่วงเดือนตุลาคม 2564- กันยายน 2565 และหลังจากดำเนินการตามแนวทางการพัฒนาในปีงบประมาณ 2565-2566 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. อภิปรายผล

1. สภาพการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีโดยรวมมีสภาพการบริหารจัดการอยู่ในระดับมาก โดยด้านบุคลากร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด แสดงให้เห็นว่าคณะมีบุคลากรที่มีความสามารถ และสามารถสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกเพื่อให้บริการวิชาการแก่ชุมชนท้องถิ่นหรือองค์กรเป้าหมาย การบริหารจัดการการบริการวิชาการที่ประสบความสำเร็จได้อาศัยความร่วมมือของบุคลากร และเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ เณลิ้มเกียรติ ดุลสัมพันธ์ และคณะ (2549) จากการศึกษาศักยภาพในการให้บริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม พบว่า ศักยภาพในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ที่สำคัญในการให้บริการทางวิชาการได้แก่ ด้านบุคลากร ด้านหลักสูตร ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านบริหารจัดการ ด้านภูมิปัญญา ความรู้ความสามารถ ด้านลูกค้าหรือผู้ใช้บริการและด้านการเงิน

2. การพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ประเด็นในการสนทนากลุ่มเพื่อสร้างแนวทาง การบริหารจัดการ จำนวน 9 ประเด็น c และได้หารือในประเด็นที่สอดคล้อง ด้านโครงสร้างการบริหารงาน ด้านคณะกรรมการ บริการวิชาการ

แก่สังคม ด้านความสอดคล้องกับพันธกิจสัมพันธ์มหาวิทยาลัยกับสังคม ด้านการพัฒนาการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคม และแนวทางการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคม ยุทธศาสตร์ที่ 3 บูรณาการงานบริการวิชาการอย่างมีส่วนร่วม และยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการบริหารจัดการ

พบว่า คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ต้องจัดประชุมคณะกรรมการฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการและผู้เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดชุมชนหรือองค์การเป้าหมายและศึกษาข้อมูลปัญหาความต้องการของชุมชน องค์การเป้าหมายให้ครบถ้วนก่อนวางแผนให้บริการวิชาการในปีถัดไป โดยให้ชุมชนและเป้าหมาย มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการให้บริการวิชาการมากขึ้น จัดหาแหล่งทุน หรือทรัพยากรต่างๆ เพื่อใช้ในการดำเนินงานอย่างเพียงพอ ต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคม ตามแผนงานที่กำหนด และจัดทำรายงานผลการพัฒนาต่อยอด การนำไปใช้ประโยชน์จากการให้บริการวิชาการแก่สังคม และนำไปสู่การพัฒนาชุมชนเป้าหมายอย่างเป็นรูปธรรม อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน นำองค์ความรู้จากการวิจัยของอาจารย์ไปให้บริการวิชาการเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งแก่ชุมชนเป้าหมายให้มากขึ้น ให้บริการวิชาการแก่ชุมชนท้องถิ่นจนเกิดการเรียนรู้จากการให้บริการ วิชาการและสามารถนำไปพัฒนาต่อยอดได้อย่างต่อเนื่อง ที่สอดคล้องกับวงจรคุณภาพ PDCA โดยสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชนทั้งในระดับท้องถิ่น ต้องมีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านการบริการวิชาการแก่บุคลากรของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และมหาวิทยาลัยอย่างทั่วถึง ซึ่งสอดคล้อง กับแนวคิดของ รอฮานา ดาคาเฮง และคณะ (2556) ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการบริการวิชาการแก่สังคมของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ได้แก่ ด้านบุคลากร ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านหลักสูตร/โครงการ ด้านผู้ปัญญา ความรู้ความสามารถ ด้านลูกค้า/ผู้ใช้บริการ ด้านบริหารจัดการ ด้านการเงิน และด้านอาคารสถานที่ โดยปัจจัยที่มีผลต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคมของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา สูงที่สุดคือ ด้านบริหารจัดการ และปัจจัยที่มีผลต่ำสุดคือ ด้านภูมิปัญญา ความรู้ความสามารถ

3. การเปรียบเทียบความพึงพอใจก่อนและหลังการพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

การเปรียบเทียบความพึงพอใจก่อนและหลังการพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีช่วงเดือนตุลาคม 2564- กันยายน 2565 และหลังจากดำเนินการตามแนวทางการพัฒนาในปีงบประมาณ 2565-2566 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งแตกต่างจากผลการวิจัยสภาพปัญหาการบริหารจัดการงานบริการวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ริชมา สาเม๊ะ และคณะ (2558) จากผลการวิจัยพบว่า ที่มีค่าเฉลี่ยของระดับปัญหาสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ กระบวนการและขั้นตอนในการบริหารจัดการงานบริการวิชาการ ระยะเวลาในการบริหารจัดการงานบริการวิชาการ การมีส่วนร่วมในการวางแผนโครงการบริการวิชาการ และความต่อเนื่องของการติดตามรายงานผลโครงการ/งานบริการวิชาการตามลำดับนั้น โดยปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาด้านการบริหารจัดการทั้งสิ้น

3. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. ควรทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนา แนวทางในการบริหารจัดการการบริการทางวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการบริหารจัดการด้านการบริการวิชาการ ให้เป็นไปตามมาตรฐาน ที่เกี่ยวข้องและเป็นที่ยอมรับของชุมชนท้องถิ่นอย่างแท้จริง และ ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงาน ด้านการให้บริการวิชาการเป็นไปตามเป้าหมายและสอดคล้องกับหลักการพันธกิจ มหาวิทยาลัยที่เป็นที่ยอมรับของท้องถิ่น

2. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ควรกำหนด นโยบายด้านการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมตามแนวทางยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย เป็นที่ยอมรับของท้องถิ่น และกำหนดฝ่ายที่รับผิดชอบทำหน้าที่ขับเคลื่อนการดำเนินงานและ สร้างเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารจัดการให้มากขึ้นทั้งระดับท้องถิ่น ระดับภูมิภาค และระดับชาติ และควรบูรณาการนโยบายการบริการวิชาการแก่สังคมกับทุกหน่วยงาน ทั้งภาครัฐและเอกชนในเขตพื้นที่ให้บริการวิชาการของคณะและมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ควรกำหนดให้มีการถอดบทเรียน ในการดำเนินงานด้านการบริการวิชาการแก่สังคมที่ผ่านมา เพื่อนำไปกำหนดแผนการดำเนินงานและกลไกในการทำงานให้เป็นรูปธรรมที่ชัดเจนยิ่งขึ้น รวมทั้งกำหนดนโยบายการให้บริการวิชาการแก่สังคม ให้สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาในระดับจังหวัดและประเทศ

3. ควรทำการศึกษารูปแบบ แนวทางการบริหารวิชาการของมหาวิทยาลัยอื่นๆ ที่ดำเนินการประสบความสำเร็จในหลายๆ มหาวิทยาลัย และทำการเปรียบเทียบกับของคณะ และจัดทำเป็นแนวทางของคณะต่อไป

บรรณานุกรม

- กัมปนาท ศิริพันธุ์. (2550). **การศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บริการสำนักงานเทศบาลเมืองพะเยา**. การศึกษาอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- ขวัญรัตน์ เป้ารัมย์. (2560). **การศึกษาอิทธิพลของการรับรู้และการมีส่วนร่วมที่มีต่อการยอมรับของประชาชนในงานบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี**. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2566). **แผนยุทธศาสตร์**. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ระยะ 5 ปี. (พ.ศ.2566-2570).
- จิตตินันท์ เดชะคุปต์. (2543). **เจตคติและความพึงพอใจในการบริการ**. เอกสารประกอบการเรียนการสอน. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เจียมัยฮัน มาหิละ. (2556). **การติดตามและประเมินผลโครงการบริการวิชาการแก่สังคม**. คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- เฉลิมเกียรติ ดุลสัมพันธ์ และคณะ. (2549). **หลักการ แนวทางและรูปแบบการบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม**. คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- ชูชีพ พุทธประเสริฐ. (2534). **ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการบริการวิชาการสังคมของวิทยาลัยครูภาคเหนือ**. ปริญญาการศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ติน ปรัชญาพทุทธ์. (2551). **การบริหารการพัฒนา**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธัญพร อริยะเศรษฐี และคณะ (2558). **ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย**. คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย.
- นัสรี มะแน. (2559). **คู่มือการปฏิบัติงาน กระบวนการจัดโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการ**. ศูนย์วิจัยความหลากหลายทางชีวภาพ เฉลิมพระเกียรติ 72 พรรษา บรมราชินีนาถ สถาบันวิจัยและพัฒนาชายแดนภาคใต้ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- ปาริชาติ สังข์ขาว. (2551). **ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้บริการห้องสมุดมหาวิทยาลัยศรีประทุม**. การศึกษาค้นคว้าอิสระ บริหารธุรกิจบัณฑิต. ราชภัฏพระนคร.
- พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562. **ราชกิจจานุเบกษา** เล่ม 136.ตอนที่ 57 ก.หน้า 54. (1 พฤษภาคม 2562).
- มหาวิทยาลัยขอนแก่น. (2558). **คู่มือการให้บริการวิชาการแก่สังคม** กลุ่มภารกิจบริการวิชาการ สำนักบริการวิชาการ. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- มหาวิทยาลัยพายัพ. (2558). **คู่มือการบริการวิชาการแก่สังคม**. ฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยพายัพ.
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก. (2555). **คู่มือบริการวิชาการ**. สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก.
- รอฮานา ดาคาเฮง และคณะ. (2556). **ปัจจัยที่มีผลต่อการบริการวิชาการแก่สังคมของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา**. สถาบันวิจัยและพัฒนาชายแดนใต้ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จังหวัดยะลา.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2554). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554**. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊ค ริชมา สาเมื้อ และคณะ. (2558). **สภาพปัญหาการบริหารจัดการงานบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา**. สถาบันวิจัยและพัฒนาชายแดนใต้ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จังหวัดยะลา.
- วรศรา ทาทอง. (2550). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการจัดหาแหล่งเงินทุน เพื่อดำเนินงานบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐไปปฏิบัติ**. วิโรจน์ สารรัตน์. (2555). **แนวคิด ทฤษฎี และประเด็นเพื่อการบริหารทางการศึกษา**. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ : ทิพย์วิสุทธิ. ปริญญานิพนธ์ป.ม. (นโยบายสาธารณะ). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ
- ศิริ ถิอาสา. (2557). **เทคนิคการจัดการคุณภาพแนวใหม่ : แนวคิด หลักการสู่การบริหารจัดการ คุณภาพการศึกษา = Benchmarking, balanced scorecard and learn six sigma**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). มหาสารคาม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2541). **การบริหารการตลาดยุคใหม่**. กรุงเทพฯ : พัฒนาการศึกษ.
- สุรศักดิ์ นาถวิล. (2544). **ความพึงพอใจของผู้ใช้ยานพาหนะต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ตำรวจจราจร สถานีตำรวจอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม**. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันราชภัฏมหาสารคาม.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2541). **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- อารี พันธุ์ณี. (2546). **จิตวิทยาสร้างสรรค์การเรียนการสอน**. กรุงเทพฯ : ไยใหม่.
- Schermerhorn, John R., Hunt. (2002). **Management**. (7th ed). New York: John Wiley & Son.
- Griffin, Ricky W. (1999). **Management**. (6th ed). Boston, MA: Houghton Mifflin Company. Henry L. Tosi, John R
- Yamane,Taro. (1973). **Statistics : An Introductory Analysis** (3rd ed.). New York : Harper and Row Publication.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

ก่อน การพัฒนาระบบบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคม ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

คำชี้แจง การสำรวจครั้งนี้มีผลไปใช้ในการพัฒนาระบบการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคม ขอให้ท่านตอบทุกข้อเพื่อความสมบูรณ์ของข้อมูล (คำตอบของท่านจะเก็บไว้เป็นความลับไม่มีผลกระทบต่อนานแต่มีผลประโยชน์ในการพัฒนาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา)

แบบสอบถาม มี 3 ตอน

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคม

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็น

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ต้องการหรือเติมข้อความลงในช่องว่างให้สมบูรณ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุ ☐ 20-30 ปี ☐ 31-40 ปี ☐ 41-50 ปี ☐ 50 ปีขึ้นไป
3. การศึกษา ☐ ปริญญาตรี ☐ ปริญญาโท ☐ ปริญญาเอก
4. ประเภทบุคลากร
☐ สายวิชาการ ☐ สายสนับสนุน
5. หน่วยงานที่สังกัด
สาขา/หลักสูตร/หน่วยงาน.....
6. ในระยะเวลา 3 ปี ที่ผ่านมา ท่านจัดโครงการบริการวิชาการแก่สังคม จำนวนกี่ครั้ง
☐ 1 ครั้ง ☐ 2 ครั้ง ☐ 3 ครั้ง ☐ 4 ครั้ง ☐ มากกว่า 4 ครั้ง
7. พื้นที่อำเภอที่ให้บริการวิชาการแก่สังคม
พื้นที่ที่ดำเนินการอำเภอ

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาระบบการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ต้องการหรือเติมข้อความลงในช่องว่างให้สมบูรณ์

หัวข้อ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1.ด้านนโยบายของมหาวิทยาลัย					
2.ด้านบุคลากร					
3.ด้านงบประมาณ					
4.ด้านพื้นที่เป้าหมาย					
5.ด้านเครือข่ายความร่วมมือ					
6.ด้านการบริหารจัดการ					
7.ด้านหลักสูตร/โครงการ					
8.ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณที่ท่านกรุณาให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถาม

หลัง การพัฒนาระบบบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคม ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

คำชี้แจง การสำรวจครั้งนี้มีผลไปใช้ในการพัฒนาระบบการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคม ขอให้ท่านตอบทุกข้อเพื่อความสมบูรณ์ของข้อมูล (คำตอบของท่านจะเก็บไว้เป็นความลับไม่มีผลกระทบต่อนานแต่มีผลประโยชน์ในการพัฒนาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา)

แบบสอบถาม มี 4 ตอน

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลศักยภาพในการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ตอนที่ 4 แบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็น และเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคม

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ต้องการหรือเติมข้อความลงในช่องว่างให้สมบูรณ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุ ☐ 20-30 ปี ☐ 31-40 ปี ☐ 41-50 ปี ☐ 50 ปีขึ้นไป
3. การศึกษา ☐ปริญญาตรี ☐ปริญญาโท ☐ปริญญาเอก
4. ประเภทบุคลากร ☐บุคลากรสายวิชาการ ☐บุคลากรสายสนับสนุน
5. ตำแหน่งทางวิชาการ ☐อาจารย์ ☐ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ☐รองศาสตราจารย์
6. หน่วยงานที่สังกัด ☐สาขา/หลักสูตร.....
☐สำนักงานคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
☐ศูนย์วิทยาศาสตร์
7. จำนวนปีที่ทำงานในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ☐น้อยกว่า 5 ปี ☐ 5-10 ปี ☐ 11-15 ปี
☐ 16-20 ปี ☐ 21-25 ปี ☐ มากกว่า 25 ปี
8. ในระยะเวลา 3 ปี ที่ผ่านมา ท่านจัดโครงการบริการวิชาการแก่สังคม จำนวนกี่ครั้ง ☐ 1 ครั้ง ☐ 2 ครั้ง ☐ 3 ครั้ง ☐ 4 ครั้ง ☐ มากกว่า 4 ครั้ง
9. พื้นที่อำเภอที่ให้บริการวิชาการแก่สังคม ☐เขตพื้นที่บริการวิชาการของคณะ (อำเภอชุมพวง อำเภอประทาย จังหวัดนครราชสีมา)
☐พื้นที่ที่ดำเนินการเอง

ตอนที่ 2 ข้อมูลศักยภาพในการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ต้องการหรือเติมข้อความลงในช่องว่างให้สมบูรณ์

หัวข้อ		ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านบุคลากร						
1	การบริการวิชาการแก่สังคม บุคลากรทั้งหมดในคณะเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ					
2	อาจารย์รับผิดชอบโครงการจะเป็นบุคลากรที่สำคัญที่สุดในการให้บริการวิชาการ โดยมีเจ้าหน้าที่เป็นฝ่ายสนับสนุน					
3	จำนวนบุคลากรทั้งหมดที่มีอยู่ในปัจจุบันเพียงพอต่อการดำเนินการบริการวิชาการแก่สังคม					
4	วิทยาการในหลักสูตรที่จัดการเข้าร่วม อาจเชิญบุคคลจากภายนอกมหาวิทยาลัยที่มีความรู้ความสามารถ					
ด้านอาคารสถานที่						
5	อาคารสถานที่ในปัจจุบันมีความเหมาะสมต่อการให้บริการวิชาการแก่สังคม					
6	อาคารสถานที่ที่มีจำนวนเพียงพอ สะดวกสบาย สะอาด และเหมาะสมดี					
7	สิ่งอำนวยความสะดวกภายในอาคารสถานที่มีความเหมาะสม					
8	สถานที่ ที่จัดโครงการควรเป็นสถานที่เฉพาะแยกต่างหากจากห้องที่ใช้ในการเรียน การสอน					
ด้านหลักสูตร						
9	หลักสูตรการบริการวิชาการแก่สังคมต้องมีความหลากหลาย และตอบสนองความต้องการของสังคม					
10	หลักสูตรที่จัดอบรมต้องตอบสนองทิศทางของคณะและมหาวิทยาลัย					
11	หลักสูตรควรเป็นหลักสูตรการฝึกอบรม-สัมมนา ทั้งระยะสั้นและระยะยาว					
12	ปัจจุบันคณะมีหลักสูตรด้านการบริการวิชาการแก่สังคมที่เหมาะสมและหลากหลาย					
ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ						
13	การนำเสนอหลักสูตรการบริการวิชาการแก่สังคมควรลงประกาศเชิญชวนผ่านช่องทางออนไลน์ต่างๆ ของคณะ และมีหนังสือเชิญชวนถึงหน่วยงานเป้าหมาย					
14	อุปกรณ์ด้านสารสนเทศควรจัดไว้ที่ส่วนกลางเพื่อให้หน่วยงานที่จัดหลักสูตรมาเยี่ยมชมเมื่อมีโครงการ					
15	การจัดหลักสูตรการบริการทางวิชาการ ควรนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการอบรม					
16	ระบบฐานข้อมูลและการพัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านการ					

	บริการวิชาการแก่สังคม มีความสำคัญต่อการจัดการโครงการ					
ด้านการบริหารจัดการ						
17	การบริหารจัดการหลักสูตรเป็นหน้าที่ของผู้จัดโครงการ และคณะมีหน้าที่อำนวยความสะดวกในการจัดโครงการ					
18	การบริหารจัดการที่ดีควรจัดทำในรูปแบบกรรมการในแต่ละโครงการ					
19	คณะควรมีการจัดตั้งหน่วยงานการบริหารงานด้านการบริการวิชาการแก่สังคมทำงานกำกับดูแลโดยเฉพาะ					
20	การบริหารจัดการทุกโครงการควรมีการตรวจสอบควบคุมคุณภาพตามระบบประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย โดยหน่วยงานกลาง					
ด้านภูมิปัญญา ความรู้ความสามารถ						
21	อาจารย์มีศักยภาพสูงพอในการบริการวิชาการแก่สังคม					
22	เจ้าหน้าที่มีทักษะ ความสามารถ จะเป็นผู้ทำหน้าที่สนับสนุนในการดำเนินโครงการได้					
23	หลักสูตรการบริการวิชาการแก่สังคม ควรเน้นที่ศักยภาพของผู้บริหารจัดการโครงการ					
24	ผู้ให้การอบรมสัมมนาควรเป็นผู้ที่เป็นปราชญ์ที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นร่วมเป็นวิทยากร					
ด้านลูกค้าหรือผู้ใช้บริการ						
25	ผู้ใช้บริการเน้นบุคคลหรือองค์กรที่อยู่ภายในเขตบริการของคณะและมหาวิทยาลัยเป็นหลัก					
26	มีการสำรวจความต้องการบริการวิชาการแก่สังคมก่อนมีการจัดทำโครงการ					
27	การบริการวิชาการแก่สังคม ผู้ใช้บริการควรรวมบุคลากรภายในมหาวิทยาลัย ให้สามารถเข้ารับการบริการด้วย					
28	ลูกค้าหมายถึง ผู้ที่สนใจเข้ารับการอบรม หรือผู้ต้องการศึกษาเพิ่มเติม เป็นการบริการการศึกษาแก่บุคคลทั่วไปทุกชนชั้นโดยไม่จำกัดเพศและวัย					
ด้านการเงิน						
29	การบริการวิชาการแก่สังคมควรเก็บค่าใช้จ่ายจากการลงทะเบียนทุกโครงการ					
30	การบริการวิชาการแก่สังคมไม่ควรเน้นผลกำไรมาก แต่เน้นการเผยแพร่วิชาการให้แกสังคม					
31	ผู้จัดการโครงการเป็นผู้บริหารการเงินด้วยตนเอง					
32	คณะมีหลักเกณฑ์การบริหารจัดการด้านการเงินที่ชัดเจน					
33	คณะมีงบประมาณสนับสนุนแก่ผู้จัดโครงการ					
34	รายได้หลักจากการบริการวิชาการแก่สังคมมาจากค่าลงทะเบียนการฝึกอบรมสัมมนา					
35	บุคลากรในคณะที่เข้ารับการอบรม คณะจะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมดให้กับผู้บริหารโครงการ					

ด้านการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ						
36	คณะสามารถสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก เพื่อให้บริการวิชาการแก่ชุมชนท้องถิ่นหรือองค์กรเป้าหมาย					
37	คณะมีเครือข่ายความร่วมมือด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชนทั้งในระดับชาติระดับภูมิภาคและระดับท้องถิ่น					
38	คณะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานบริการวิชาการที่เป็นตัวแทนจากทุกสาขาและหน่วยงานเพื่อดำเนินงาน ให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย					
39	คณะมีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านการบริการวิชาการ แก่บุคลากรของคณะอย่างทั่วถึง					
ด้านชุมชนหรือองค์กรเป้าหมาย						
40	คณะกำหนดพื้นที่เป้าหมายในการให้บริการวิชาการแล้ว มอบหมาย ให้แต่ละหน่วยงานร่วมรับผิดชอบตามความถนัดและเชี่ยวชาญ					
41	คณะมีคู่มือแนวปฏิบัติหรือรายละเอียดเกี่ยวกับ การดำเนินงานด้านการบริการวิชาการและถ่ายทอดสู่หน่วยงาน/บุคลากรอย่างทั่วถึง					
42	มีการกำหนดให้ผู้รับผิดชอบโครงการบริการวิชาการสรุปผลลัพธ์ผลกระทบที่เกิดจากการดำเนินงานในชุมชนหรือองค์กรเป้าหมายเป็นระยะ ๆ					
43	มีการนำองค์ความรู้จากการวิจัยของอาจารย์ ในมหาวิทยาลัยไปให้บริการวิชาการเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งแก่ชุมชนหรือองค์กร เป้าหมาย					
44	ชุมชนหรือองค์กรเป้าหมายได้รับประโยชน์จากการให้บริการวิชาการ เกิดความพึงพอใจและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง และนำไปพัฒนาต่อยอดได้อย่างต่อเนื่อง					

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาระบบการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะ
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ต้องการหรือเติมข้อความลงในช่องว่างให้สมบูรณ์

หัวข้อ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1.ด้านบุคลากร					
2.ด้านอาคารสถานที่					
3.ด้านหลักสูตร					
4.ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ					
5.ด้านการบริหารจัดการ					
6.ด้านภูมิปัญญา ความรู้ความสามารถ					

7.ด้านลูกค้าหรือผู้ให้บริการ					
8.ด้านการเงิน					
9.ด้านการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ					
10.ด้านชุมชนหรือองค์กรเป้าหมาย					

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการพัฒนาระบบการบริหารจัดการการบริการวิชาการแก่สังคมของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

.....

.....

.....

.....

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณที่ท่านกรุณาให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

ประวัติผู้เขียน

1. ชื่อและนามสกุล นายยุทธนา ตอสกุล
2. วันเดือนปีเกิด 11 ตุลาคม 2521
3. ตำแหน่งปัจจุบัน เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปชำนาญการ
ศูนย์วิทยาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
4. หน่วยงานที่ติดต่อได้พร้อมโทรศัพท์
 - 4.1 ที่ทำงานปัจจุบัน
ศูนย์วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
340 ถ.สุนทรารายณ์ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง
จังหวัดนครราชสีมา 30000
โทรศัพท์ 044-009009 ต่อ 2401 โทรสาร 044-247390
 - 4.2 ที่อยู่ปัจจุบัน
292/21 บ้านเดิมสุข หมู่ 1 หมู่บ้านบุ ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา
30000
มือถือ 094-3692556 e-mail yutthana.t@nrru.ac.th
5. ประวัติการศึกษา
ปริญญาตรี วท.บ. วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม (การจัดการทรัพยากร) สถาบันราชภัฏ
นครราชสีมา
ปริญญาโท วท.ม. ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา